

PROCESUL-VERBAL AL REUNIUNII DE JOI, 28 Iunie 2007

(2007/C 254/04)

(Reuniunea a fost deschisă la ora 9.05)

A PREZIDAT: dna KINNOCK

Copreședintă

1. Membrii supleanți

Copreședintele a anunțat următorii membri supleanți: Badia i Cutchet (pentru Arif), Bushill-Mathews (pentru Coelho), Goebels (pentru Ferreira), Hutchinson (pentru Rosati), Zaleski (pentru Gaubert), Zwiefka (pentru Langendries).

2. Aprobarea procesului-verbal al reuniunii de miercuri, 27 iunie 2007

Procesul-verbal a fost aprobat.

3. Rapoarte de sinteză din atelierele de lucru

- dl Ramotar (Guyana) privind migrația, în cooperare cu aeroportul din Frankfurt și Ministerul de Interne al Republicii Federale Germania (Frankfurt).
- dl Scheele privind monitorizarea schimbărilor climatice, în cooperare cu Agenția Spațială Europeană (Darmstadt).
- dl Bowis privind accesul la medicamente pentru bolile neglijate, în cooperare cu Sanofi-Aventis (Frankfurt).

4. Revizuirea Convenției privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES): dezbateri (fără rezoluție)

Dl Baum (Comisia Europeană) a deschis subiectul.

Au intervenit: Mitchell, Mushelenga (Namibia), Polisi (Ruanda), Bowis, William (Seychelles), Scheele, Ramotar (Guyana), McAvan, Sithole (Mozambic), Mugambe (Uganda), Sebetela (Botswana), de Sousa (Angola).

Dl Baum (Comisia Europeană) a răspuns și a încheiat dezbaterile.

5. Votul privind revizuirea Regulamentului de procedură

Copreședintele a explicat procedura de votare.

În temeiul articolului 34 din Regulamentul de Procedură, votul s-a derulat în fiecare Cameră în parte. Modificarea a fost adoptată în unanimitate de ambele Camere.

6. Votarea propunerilor de rezoluție incluse în rapoartele prezentate de cele trei comisii permanente

- Raportul privind buna guvernare, transparența și responsabilitatea în domeniul exploatarea resurselor naturale în țările ACP (ACP-UE/3937/07/fin.) — Comisia pentru afaceri politice. Coraportori: Evelyne B. Cheron (Haiti) și Michael Gahler.

A fost comunicată o rectificare la propunerea de rezoluție. Coraportorii au introdus un amendament oral. Amendamentul oral a fost adoptat. Rezoluția modificată a fost adoptată în unanimitate.

- Raportul privind reducerea sărăciei în rândul micilor agricultori din țările ACP — în special în sectoarele fructelor, legumelor și florilor (ACP-UE/100.011/07/fin.) — Comisia pentru dezvoltare economică, finanțe și comerț. Coraportori: Kilonji Mporogomyi (Tanzania) și Carl Schlyter.

Amendamentul 1 a fost adoptat cu un amendament oral. Amendamentele 2, 4, 5, 6, 7 și 8 au fost adoptate. Rezoluția modificată a fost adoptată în unanimitate.

- Raportul privind migrația lucrătorilor calificați și efectul acesteia asupra dezvoltării naționale (ACP-UE/100.012/07/fin.) — Comisia pentru afaceri sociale și de mediu. Coraportori: Sharon Hay Webster (Jamaica) și Luisa Morgantini.

Amendamentul 2 a fost adoptat ca o completare a punctului 17. Amendamentele 1 și 3 au fost adoptate, de asemenea. Rezoluția modificată a fost adoptată în unanimitate.

7. Votarea propunerilor de rezoluție urgente

- Propunere de rezoluție urgentă privind situația din Darfur (ACP-UE/100.075/07/comp.).

Amendamentul 4 a fost retras. Amendamentele 1, 2 și 3 au fost adoptate.

Rezoluția modificată a fost adoptată în unanimitate.

În temeiul articolului 16 din Regulamentul de Procedură, dl Darbo (Ciad) a redactat o explicație scrisă a votării, care a fost distribuită membrilor în limba originală.

8. Chestiuni diverse

Dl Ramotar (Guyana) a avut o intervenție referitoare la instalarea unui nou sistem antirachetă în Europa.

Dl Straker (St Vincent și Grenadine) a mulțumit autorităților germane și dlui Gahler pentru ospitalitate și pentru eforturile

depuse pentru organizarea celei de-a 13-a sesiuni a Adunării Parlamentare Paritare la Wiesbaden și a tuturor evenimentelor sociale asociate acestora.

9. Data și locul celei de-a 14-a sesiuni a Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE

Cea de-a 14-a sesiune a APP va avea loc între 17 și 22 noiembrie 2007 la Kigali (Ruanda).

(Reuniunea a fost închisă la ora 11.10)

Otmar ROGERS și
Glenys KINNOCK
Co-președinți

Sir John KAPUTIN și
Dietmar NICKEL
Co-secretari generali

ANEXA I

LISTA ALFABETICĂ A MEMBRILOR ADUNĂRII PARLAMENTARE PARITARE

Reprezentanții ACP

RADEMBINO-CONIQUET (GABON), Copreședinte
BENIN (VP)
CAMERUN (VP)
GUINEEA ECUATORIALĂ (VP)
GHANA (VP)
INSULELE SOLOMON (VP)
JAMAICA (VP)
KENYA (VP)
NIUE (VP)
SEYCHELLES (VP)
SURINAM (VP)
ZAMBIA (VP)
ZIMBABWE (VP)

AFRICA DE SUD
ANGOLA
ANTIGUA ȘI BARBUDA
BAHAMAS
BARBADOS
BELIZE
BOTSWANA
BURKINA FASO
BURUNDI
CAP VERDE
REPUBLICA CENTRAFRICANĂ
CIAD
COMORE
CONGO (Republica)
CONGO (Republica Democrată)
COASTA DE FILDEȘ
DJIBUTI
DOMINICA
REPUBLICA DOMINICANĂ
ERITREA
ETIOPIA
FIJI
GAMBIA
GRANADA
GUINEEA
GUINEEA-BISSAU
GUYANA
HAITI
INSULELE COOK
INSULELE MARSHALL (Republica)

Reprezentanții PE

KINNOCK, Copreședintă
GAHLER (VP)
MANTOVANI (VP)
VERGES (VP)
CARLOTTI (VP)
POLFER (VP)
MITCHELL (VP)
CARLOTTI (VP)
LULLING (VP)
KAMIŃSKI (VP)
MARTÍNEZ MARTÍNEZ (VP)
BOWIS (VP)
GOUDIN (VP)

VAN LANCKER
AGNOLETTO
ALLISTER
ARIF
AYLWARD
BEREND
BORRELL FONTELLES
BULLMAN
BUSK
CALLANAN
CASHMAN
COELHO
CORNILLET
DEVA
DILLEN
FERNANDES
FERREIRA
GAUBERT
GOMES
GRABOWSKA
GRÖNER
GURMAI
HALL
HAUG
HERRANZ GARCÍA
HOLM
JÖNS
KACZMAREK
DOMBROVSKIS
MARTENS

KIRIBATI	KORHOLA
LESOTO	KOZLIK
LIBERIA	LANGENDRIES
MADAGASCAR	LEHIDEUX
MALAWI	LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
MALI	LOUIS
MAURITANIA	McAVAN
MAURITIUS	MAYER
MICRONEZIA (Statele Federate din)	MORILLON
MOZAMBIC	NOVAK
NAMIBIA	PLEGUEZUELOS AGUILAR
NAURU (Republica)	RIBEIRO E CASTRO
NIGER	ROITHOVÁ
NIGERIA	ROSATI
PALAU	SBARBATI
PAPUA NOUA GUINEE	SCHEELE
RUANDA	SCHLYTER
SAINT KITTS ȘI NEVIS	SCHMIDT F.
SAINT VINCENT ȘI GRENADINELE	SCHNELLHARDT
SAMOA	SCHRÖDER
SAO TOME ȘI PRINCIPE	SORNOSA MARTÍNEZ
SENEGAL	SPERONI
SFÂNȚA LUCIA	SCHMIDT O.
SIERRA LEONE	STURDY
SOMALIA	VAN HECKE
SUDAN	VENETO
SWAZILAND	VENTRE
TANZANIA	de VILLIERS
TIMOR-LESTE	WIELAND
TOGO	WIJKMAN
TONGA	ZABORSKA
TRINIDAD ȘI TOBAGO	ZANI
TUVALU	ZĪLE
UGANDA	ZIMMER
VANUATU	... (GRUPUL VERZILOR/ALE)

COMISIA PENTRU AFACERI POLITICE

Membrii ACP

NDUWIMANA (BURUNDI), Copreședinte
LUTUNDULA (CONGO, Republica Democrată), VC
DUGUID (BARBADOS), VC

ANGOLA
BELIZE
BENIN
REPUBLICA CENTRAFRICANĂ
DJIBUTI
FIJI
GRANADA

Membrii PE

CALLANAN, Copreședinte
JÖNS, VC
POLFER, VC

CARLOTTI
COELHO
DILLEN
GAHLER
GOMES
GRÖNER
GURMA

GUINEEA	HERRANZ GARCÍA
GUINEEA ECUATORIALĂ	GRABOWSKA
HAITI	KACZMAREK
INSULELE COOK	GAUBERT
LIBERIA	KAMINSKI
MAURITANIA	LÓPEZ ISTÚRIZ
NAMIBIA	LOUIS
NIGERIA	MANTOVANI
NIUE	MARTÍNEZ MARTÍNEZ
PAPUA NOUA GUINEE	MORILLON
SAINT VINCENT ȘI GRENADINELE	SCHMIDT F.
SUDAN	VAN HECKE
TOGO	VENTRE
TUVALU	WIELAND
UGANDA	ZANI
ZIMBABWE	ZIMMER

COMISIA PENTRU DEZVOLTARE ECONOMICĂ, FINANȚE ȘI COMERȚ**Membrii ACP**

EVERISTUS (SFÂNȚA LUCIA), Copreședinte
SEBETELA (BOTSWANA), VC
DARBO (CIAD), VC

AFRICA DE SUD
CAMERUN
CONGO (Republica)
COASTA DE FILDEȘ
ERITREA
ETIOPIA
GABON
GHANA
GUYANA
KENYA
MALI
MAURITIUS
MICRONEZIA (Statele Federate din)
PALAU
SAINT KITTS ȘI NEVIS
SAMOA
SENEGAL
SIERRA LEONE
SWAZILAND
TANZANIA
TONGA
TRINIDAD ȘI TOBAGO
ZAMBIA

Membrii PE

SCHLYTER, Copreședinte
DOMBROVSKIS, VC
RIBEIRO E CASTRO, VC

SPERONI
AGNOLETTO
BEREND
BULLMANN
BUSK
CORNILLET
DEVA
FERREIRA
KINNOCK
KOZLÍK
LANGENDRIES
LEHIDEUX
LULLING
MAYER
McAVAN
MITCHELL
PLEGUEZUELOS AGUILAR
ROSATI
STURDY
VAN LANCKER
de VILLIERS
ZÍLE
... (GRUPUL VERZILOR/ALE)

COMISIA PENTRU AFACERI SOCIALE ȘI DE MEDIU**Membrii ACP**

OUMAROU (NIGER), Copreședinte
SANGA (INSULELE SOLOMON), VC
SITHOLE (MOZAMBIC), VC

ANTIGUA ȘI BARBUDA
BAHAMAS
BURKINA FASO
CAP VERDE
COMORE
DOMINICA
REPUBLICA DOMINICANĂ
GAMBIA
GUINEEA BISSAU
INSULELE MARSHALL (Republica)
JAMAICA
KIRIBATI
LESOTO
MADAGASCAR
MALAWI
NAURU
RUANDA
SĂO TOMÉ ȘI PRÍNCIPE
SEYCHELLES
SOMALIA
SURINAM
TIMOR-LESTE
VANUATU

Membrii PE

SCHEELE, Copreședintă
NOVAK, VC
ARIF, VC

ALLISTER
AUBERT
AYLWARD
BORRELL FONTELLES
BOWIS
CASHMAN
FERNANDES
GOUDIN
HALL
S BARBATI
HAUG
HOLM
KORHOLA
MARTENS
ROITHOVA
SCHMIDT O.
SCHNELLHARDT
SCHRÖDER
SORNOSA MARTÍNEZ
VENETO
VERGES
WIJKMAN
ZABORSKA

ANEXA II

LISTA DE PREZENȚĂ LA SESIUNEA DIN 25-28 Iunie 2007 DE LA WIESBADEN

RADEMBINO-CONIQUET (Gabon), Copreședinte	KINNOCK, Copreședintă
DE SOUSA (Angola)	AGNOLETTO ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DUGUID (Barbados)	AUBERT ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
DAYORI (Benin) (VP)	AYLWARD ⁽²⁾ ⁽³⁾
SEBETELA (Botswana)	BADIA I CUCHET (pentru ARIF) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
TAPSOBA (Burkina Faso)	BEREND
NZOMUKUNDA (Burundi)	BORRELL FONTELLES
NYASSA (Camerun) (VP)	BOWIS (VP)
SORONGOPE-ZOUMANDJI (Republica Centrafricană)	BULLMANN
DARBO (Ciad)	BUSHILL-MATTHEWS (pentru COELHO) ⁽⁴⁾
BOUNKOULOU (Congo, Republica)	BUSK ⁽¹⁾ ⁽²⁾
CONGO (Republica Democrată)	CALLANAN ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
AMON-AGO (Coasta de Fildeș)	CARLOTTI (VP)
ABDI SAID (Djibuti)	CASHMAN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
THOMAS (Dominica) (*)	DOMBROVSKIS
JIMENEZ (Republica Dominicană)	FERNANDES
NGUEMA OWONO (Guineea Ecuatorială)	GAHLER (VP)
TSEGGAI (Eritrea)	GOEBBELS (pentru FERREIRA)
TOGA (Etiopia)	GOMES ⁽¹⁾
CAVUILATI (Fiji) (*)	GRABOWSKA
MILEBOU-AUBUSSON (Gabon)	GRÖNER
OSEI-AMEYAW (Gana)	HALL ⁽²⁾
TOP (Guineea)	HAUG
BERNARD CHERON (Haiti)	HUTCHINSON (pentru ROSATI)
McNISH (Jamaica) (*)	JÖNS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
KAMOTHO (Kenya) (VP)	KACZMAREK
MAFURA (Lesoto)	KORHOLA
SMITH (Liberia)	KOZLÍK ⁽¹⁾
MATOLA (Malawi)	LEHIDEUX ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DIALLO (Mali) (*)	LULLING (VP)
GUELAYE (Mauritania)	MANTOVANI (VP) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
DEERPALSING (Mauritius)	MARTENS
SITHOLE (Mozambic)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ (VP) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MUSHELENGA (Namibia)	MAYER
OUMAROU (Niger)	McAVAN ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
ADEFIDIPE (Nigeria) (*)	MITCHELL
TALAGI (Niue)	MORGANTINI (pentru HOLM) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
BALAGETUNA (Papua Noua Guinee) (*)	POLFER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
POLISI (Ruanda)	RIBEIRO E CASTRO
HARRIS (Saint Kitts și Nevis)	SCHEELE
JEAN-MARIE (Sfânta Lucia)	SCHLYTER ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
STRAKER (Saint Vincent și Grenadine)	SCHMIDT F ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
LAUOFO (Samoa)	SCHMIDT O.
WILLIAM (Seychelles)	SCHNELLHARDT
CONTEH (Sierra Leone)	SCHRÖDER

MA'AHANUA (Insulele Solomon) (*)	SPERONI ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
SITHOLE (Africa de Sud)	STURDY ⁽²⁾ ⁽³⁾
DEKUEK (Sudan)	VAN HECKE
RODGERS (Surinam)	VAN LANCKER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
THWALA (Swaziland)	VENETO ⁽²⁾ ⁽³⁾
CHECHE (Tanzania)	WIELAND ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
MUGAMBE (Uganda)	ZALESKI (pentru GAUBERT) ⁽⁴⁾
NJOBVU (Zambia) (*)	ZABORSKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	ZIMMER ⁽¹⁾ ⁽²⁾
	ZWIEFKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

(*) Țară reprezentată de o altă persoană decât un membru al parlamentului.

⁽¹⁾ Prezent la 25 iunie 2007.

⁽²⁾ Prezent la 26 iunie 2007.

⁽³⁾ Prezent la 27 iunie 2007.

⁽⁴⁾ Prezent la 28 iunie 2007.

Observator:

Cuba: POLANCO

Au fost prezenți, de asemenea:

ANGOLA

COSTA DALA
TEMBU NZUANGA
SEBASTIAO ANDRE

BARBADOS

GODDARD

BENIN

DURAND-ADJAH

BOTSWANA

BATLHOKI

BURKINA FASO

LANKOANDE

BURUNDI

KABURA
HABARUGIRA
KABOGOYE

CAMERUN

BAH

REPUBLICA CENTRAFRICANĂ

YINIFOLO VANDENBOS

CONGO (Republica)

LEKOYI
OBIA
TSHIKA
MUDOYI

CONGO (Republica Democrată)

KIZIKI

COASTA DE FILDEȘ

AMANI

REPUBLICA DOMINICANĂ

AQUINO ACOSTARO
CEDANO

GUINEEA ECUATORIALĂ

ANDEM ELA
NKA OBIANG
EVANA NDEME

ERITREA

TEKLE

ETIOPIA

ALI

GABON

NDIMAL
MOUVAGHA TCHIOBA
MAKONGO
NDONG NGUEMA
POSSO
OGOMBE

GHANA

KUMI
OPPONG-NTITI

GUINEEA

DIALLO

HAITI
PIERRE
MELIUS
JACINTHE
DOREUS
JOSEPH NELSON

JAMAICA
BARKER-MURPHY

KENYA
WAMBUA
MUTHAA
POGHISIO
SUMBEIYWO

LESOTO
TIHELI
NYAPHISI

LIBERIA
PENNOH
TELEWODA

MALAWI
KALICHERO

MALI
ASKIA

MAURITANIA
KAMARA
HAMOUD
BOÏLIL
ABDALLA
M'BARECK

MAURITIUS
GUNNESSEE

NAMIBIA
DE WAAL
RUMPT
KATJAVIVI
NDADI

NIGER
MAHAMADOU
ABDOURAHMANE
HABIBOU
CAZALICA

PAPUA NOUA GUINEE
ABURU

RUANDA
KAYINAMURA
GASANA
GAHAMANYI

SIERRA LEONE
GOODWYLL

AFRICA DE SUD
GIBSON
MAGAU
BASSON

SUDAN
MUSTAFA
ALLOBA
BADRI
JERVASE

SURINAM
HIWAT
RATHIPAL

SWAZILAND
DLAMINI

UGANDA
ACEMAH
AMONGI
DOMBO

ZAMBIA
MBEWE
MULENGA
SHITULIKA

CONSILIUL ACP-UE

TSEKOA Ministrul afacerilor externe, Președinte în exercițiu al Consiliului ACP (Lesoto)

WIECZOREK-ZEUL Ministru federal pentru cooperare economică și dezvoltare, Președintă în exercițiu a Consiliului UE (Germania)

COMISIA EUROPEANĂ

MICHEL Comisar responsabil pentru dezvoltare și ajutor umanitar

PARLAMENTUL PAN-AFRICAN

MONGELLA Președintă a Parlamentului Pan-African

UNFPA BRAZILIA

HAKKERT

CESE

AKOUETE

DANTIN

GAUCI

LISBEY

MAKEKA

CTA

BURGUET

BOTO

SECRETARIATUL ACP

KAPUTIN Co-secretar general

SECRETARIATUL UE

NICKEL Co-secretar general

ANEXA III

ANEXĂ LA REUNIUNEA DE LUNI, 25 IUNIE 2007

Acreditarea reprezentanților neparlamentari

DOMINICA

DI A. THOMAS

Ministru consilier al ambasadei Republicii Dominica, Bruxelles

FIJI

DI R.S.T. CAVUILATI

Ambasador, Ambasada Republicii Fiji, Bruxelles

JAMAICA

Dna V. MCNISH

Ambasador, Ministrul afacerilor externe, Kingston, Jamaica

NIGERIA

DI A.J. ADEFIDIPE

Ministru, Ambasada Nigeriei, Bruxelles

PAPUA NOUA GUINEE

DI John BALAGETUNA

Director relații interparlamentare, Parlamentul național, Papua Noua Guinee

INSULELE SOLOMON

DI J. MA'AHANUA

Ambasador, Ambasada Insulelor Solomon, Bruxelles

ANEXA IV

REZOLUȚII ADOPTATE

	<i>Pagina</i>
— privind buna guvernare, transparența și responsabilitatea în domeniul exploatării resurselor naturale în țările ACP (ACP-UE/3937/07/fin.)	17
— privind reducerea sărăciei în rândul micilor agricultori din țările ACP — în special în sectoarele fructelor, legumelor și florilor (ACP-UE/100.011/07/fin.)	25
— privind migrația lucrătorilor calificați și efectul acesteia asupra dezvoltării naționale (ACP-UE/100.012/07/fin.)	31
— privind situația din Darfur (ACP-UE/100.075/07/fin.)	39

REZOLUȚIE ⁽¹⁾

privind buna guvernare, transparența și responsabilitatea în domeniul exploatării resurselor naturale în țările ACP

Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE,

- reunindu-se la Wiesbaden (Germania) între 25 și 28 iunie 2007,
- având în vedere articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul de procedură,
- având în vedere acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou (Benin), la data de 23 iunie 2000, după cum a fost modificat prin acordul de modificare al acordului de parteneriat, semnat la Luxemburg la 24 iunie 2005 (Acordul de la Cotonou), în special articolele 9, 68, 96 și 97,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției din 31 octombrie,
- având în vedere înființarea Tribunalului Penal Internațional (TPI) la Roma, la 17 iulie 1998,
- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite din 16 decembrie 1996 împotriva corupției și a mitei în tranzacțiile comerciale internaționale,
- având în vedere Convenția interamericană împotriva corupției, adoptată la Caracas la 29 martie 1996,
- având în vedere Convenția Uniunii Africane privind prevenirea și combaterea corupției, adoptată în cadrul celei de-a doua sesiuni ordinare a Adunării Uniunii Africane care a avut loc la Maputo la 11 iulie 2003,
- având în vedere Convenția Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) din 21 noiembrie 1997 privind combaterea mituirii funcționarilor publici străini în tranzacțiile comerciale internaționale,
- având în vedere legislațiile naționale în vigoare din statele ACP-UE privind spălarea banilor,
- având în vedere Declarația de la Paris din 2 martie 2005 privind eficacitatea ajutoarelor,
- având în vedere Declarația din 2 iunie 2003 adoptată în cadrul Reuniunii la nivel înalt G8, care a avut loc la Evian, intitulată: „Lupta împotriva corupției și îmbunătățirea transparenței”, precum și Declarația adoptată la 8 iunie 2007 în cadrul Reuniunii la nivel înalt G8 care a avut loc la Heiligendamm (Germania), intitulată „Creștere și responsabilitate în Africa”,

(¹) Adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 28 iunie 2007 la Wiesbaden (Germania).

- având în vedere Raportul special nr. 2/2005 al Curții de Conturi privind ajutorul bugetar al FED pentru statele ACP ⁽¹⁾,
- având în vedere Ghidul Fondului Monetar Internațional privind transparența veniturilor provenite din resursele naturale, adoptat în iunie 2005,
- având în vedere Revista Industriilor extractive a Băncii Mondiale din 2004,
- având în vedere cele 40 de recomandări ale Grupului de Acțiune Financiară (GAFI) privind spălarea banilor,
- având în vedere rezultatele reuniunii plenare a GAFI, care a avut loc la Vancouver între 9 și 13 octombrie 2006,
- având în vedere inițiativele „Publicați ceea ce plățiți” (PWYP) și „Publicați ceea ce câștigați” (PWYE),
- având în vedere principiile și criteriile Inițiativei pentru transparență în industriile extractive (ITIE),
- având în vedere sprijinul acordat de Uniunea Europeană sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley privind importurile și exporturile de diamante și participarea țărilor ACP la procesul Kimberley,
- având în vedere planul de acțiune comunitar privind aplicarea legislației, guvernarea și schimburile comerciale în domeniul forestier (FLEGT) precum și Regulamentul CE nr. 2173/2005,
- având în vedere programul privind aplicarea legislației și guvernarea în domeniul forestier în Africa, adoptat în 2003,
- având în vedere rezoluțiile Parlamentului European din 31 martie 2004 privind guvernarea în cadrul politicii de dezvoltare a Uniunii Europene ⁽²⁾ și din 6 aprilie 2006 privind eficacitatea ajutorului și corupția în țările în curs de dezvoltare ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale din 24 noiembrie 2005 privind rolul parlamentelor naționale în punerea în aplicare a Acordului de parteneriat de la Cotonou și privind produsele agricole și miniere ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 12 octombrie 2005 către Consiliu, Parlamentul European și Comitetului Economic și Social, intitulată „Strategia UE pentru Africa: spre un pact euro-african pentru accelerarea dezvoltării Africii”,
- având în vedere manualul parlamentarului privind combaterea corupției, elaborat de Organizația mondială a parlamentarilor împotriva corupției (GOPAC),
- având în vedere Indicele de Percepție a Corupției (IPC) din 2006, publicat la 6 noiembrie 2006 la Berlin de Transparency International,
- având în vedere raportul privind misiunea de informare și anchetă în Mauritania efectuat de Biroul APP între 23 și 27 februarie 2006,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri politice (ACP-UE/3937/07/fin.),

⁽¹⁾ JO C 249, 7.10.2005.

⁽²⁾ JO C 103 E, 29.4.2004, p. 550.

⁽³⁾ Nepublicată încă în JO.

⁽⁴⁾ JO C 136, 9.6.2006, p. 17.

- A. susținând principiul responsabilității guvernelor față de țările lor și față de toți cetățenii acestora în ceea ce privește gestionarea veniturilor și cheltuielilor publice;
- B. întrucât beneficiile economice și financiare rezultate din exploatarea bogățiilor naturale trebuie să se reflecte într-o creștere semnificativă a dezvoltării umane;
- C. întrucât guvernele țărilor bogate în resurse naturale au obligația și responsabilitatea de a-și utiliza veniturile, în primul rând, pentru a satisface nevoile de bază ale populației, în special în domeniile sănătății și educației, precum și pentru a combate sărăcia;
- D. întrucât buna guvernare trebuie să țină seama de faptul că aceste venituri au o valoare adăugată mult mai mare atunci când resursele naturale sunt prelucrate și îmbogățite în însăși țara respectivă, decât atunci când acestea sunt exportate ca materii prime;
- E. întrucât guvernele suverane și autoritățile publice competente au, de asemenea, obligația de a utiliza veniturile rezultate din exploatarea resurselor naturale ale țărilor lor într-un mod responsabil și în beneficiul direct al cetățenilor prezenți și viitori;
- F. întrucât exploatarea resurselor naturale poate deveni o forță pentru dezvoltarea durabilă doar prin reducerea la minim a impactului său negativ din punct de vedere social și a impactului asupra mediului, precum și prin repartizarea, în mod echitabil, a beneficiilor și costurilor acesteia;
- G. întrucât cetățenii țărilor bogate în resurse naturale au dreptul inalienabil de a beneficia, în modul cel mai echitabil, de bunăstarea și creșterea economică pe care resursele respective le pot genera;
- H. întrucât societățile care exploatează resursele naturale au, de asemenea, responsabilitatea de a se asigura că investițiile lor contribuie la dezvoltarea durabilă a țărilor bogate în resurse naturale;
- I. întrucât lipsa de transparență în ceea ce privește plățile — legitime — pe care companiile le efectuează guvernelor reprezintă un risc antreprenorial considerabil, deoarece expune companiile la acuzații de complicitate la comportamente corupte și subminează legitimitatea activității acestora;
- J. întrucât guvernele europene au obligația de a combate aceste practici;
- K. întrucât guvernarea defectuoasă și lipsa de transparență privind gestionarea veniturilor guvernamentale generate de resursele naturale sunt de natură să agraveze corupția politică și să crească riscurile de deturnare a fondurilor publice;
- L. conștientă de creșterea prețurilor petrolului la nivel mondial în ultimele 36 de luni și de veniturile excedentare rezultate;
- M. întrucât veniturile importante obținute din exploatarea resurselor naturale, în special a petrolului, în țările în curs de dezvoltare pot crea dezechilibre economice și sociale grave, pot agrava nedreptatea socială și pot chiar favoriza un climat de violență, în condițiile în care acestea nu sunt utilizate în mod corespunzător în beneficiul tuturor categoriilor populației și în scopul dezvoltării naționale și, întrucât, în ceea ce privește petrolul, există riscul unor indicatori de creștere măriți în mod artificial, în detrimentul indicatorilor de dezvoltare umană;
- N. întrucât Parlamentul European a adoptat în martie 2004 un amendament la directiva privind cerințele de transparență, invitând statele membre ale UE să încurajeze companiile cotate la bursele de valori europene să publice plățile efectuate către guverne;
- O. întrucât îmbunătățirea guvernării și a responsabilității în gestionarea finanțelor publice tinde să reducă riscurile de conflict legate de exploatarea resurselor naturale;

- P. întrucât o creștere semnificativă a transparenței fiscale, precum și eradicarea corupției publice ar contribui la atenuarea riscului politic și ar încuraja crearea unui mediu mai stabil și favorabil investițiilor naționale și străine, în special în sectorul industriilor extractive, după cum au recunoscut investitorii instituționali care gestionează fonduri reprezentând un total de 12,3 miliarde euro;
- Q. conștientă că transparența fiscală și securitatea aprovizionării cu energie sunt corelate și având în vedere faptul că guvernarea defectuoasă și corupția din țările furnizoare de energie pot consolida resentimentele locale față de sectorul energetic și pot crea pericole pentru instalațiile energetice, reducând, astfel, capacitatea de aprovizionare a piețelor mondiale;
- R. întrucât guvernarea defectuoasă și lipsa de responsabilitate privind exploatarea resurselor naturale pot avea, de asemenea, consecințe grave asupra mediului, iar exploatarea forestieră excesivă poate cauza, de exemplu, deșertificare, alte schimbări climatice, precum și daune asupra mediului care să afecteze ființele umane, fauna și flora;
- S. întrucât populațiile din zonele în care se exploatează resursele naturale nu beneficiază suficient de profiturile rezultate din acestea și, în plus, acestea sunt, adesea, afectate de impactul grav al acestor activități asupra mediului, cum ar fi poluarea aerului, a apei și a solului;
- T. întrucât resursele naturale cuprind nu doar resurse minerale, ci și fauna și flora, precum și apa și aerul curat care ar trebui protejate sau îmbunătățite;
- U. conștientă de importanța punerii în aplicare a celor mai bune practici ecologice în ceea ce privește gestionarea resurselor petroliere și a principalelor resurse naturale din țările ACP;
- V. întrucât este important să se promoveze, în rândul funcționarilor publici, valori și virtuți precum imparțialitatea, integritatea, responsabilitatea, transparența și corectitudinea, pentru ca practicile de corupție să devină de neconceput și imposibile;
- W. întrucât urmărirea integrității și a standardelor etice constituie, înainte de toate, un mijloc de garantare a furnizării către populație a serviciilor pe care aceasta este îndreptățită să le primească din partea statului în ceea ce privește exploatarea resurselor naturale;
- X. conștientă de nevoia de a consolida capacitățile parlamentelor și ale instituțiilor democratice ale țărilor în curs de dezvoltare, pentru a le permite acestora să-și exercite în mod eficient atribuțiile de control al organelor executive și de autoritate bugetară;
- Y. întrucât, în trecut, deținerea de resurse naturale nu a constituit întotdeauna o binecuvântare, ci a reprezentat, adesea, mai degrabă un blestem pentru populația afectată din țările lipsite de control democratic, de responsabilitate și de statul de drept și în care lupta pentru resurse a încurajat corupția și conflictele violente în urma cărora populația locală a avut, adesea, de suferit;
- Z. întrucât cererea crescândă de resurse naturale a economiilor cu creștere rapidă, precum China, a accelerat lupta internațională pentru asemenea resurse și a avut adesea drept consecință menținerea regimurilor nedemocratice, a conflictelor violente și a încălcării drepturilor omului;
- AA. întrucât anumite companii nu respectă normele fundamentale de muncă stabilite de OIM și sunt responsabile de producerea unor accidente mortale și de exploatarea muncii copiilor; întrucât aceste companii reprezintă, de asemenea, forța determinantă a despăduririi în expansiune, precum și a intensificării comerțului ilegal cu fildeș din Africa, unele dintre acestea fiind prinse în mod repetat pescuind ilegal în apele africane;

1. invită țările ACP să aloce, cu prioritate, toate veniturile provenite din exploatarea resurselor naturale pentru satisfacerea nevoilor de bază ale populației, în special în domeniile sănătății, educației, precum și al conservării resurselor naturale și al mediului, contribuind astfel la realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM);
2. invită țările ACP și europene să respecte și să pună pe deplin în aplicare definițiile și recomandările Acordului de la Cotonou privind buna guvernare (articolul 9 alineatul (3));
3. invită statele membre și Comisia, având în vedere preocuparea acestora pentru buna guvernare, să acorde o mai mare atenție dezvoltării industriei de prelucrare din țările ACP, decât asigurării accesului companiilor europene la resursele naturale din aceste țări;
4. invită țările africane din grupul ACP să ratifice Convenția Uniunii Africane privind prevenirea și combaterea corupției; invită țările din Caraibe să ratifice Convenția Interamericană împotriva corupției; invită toate țările ACP-EU să ratifice Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției și Declarația Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției și a actelor de corupție în tranzacțiile comerciale internaționale și să pună în aplicare mecanisme specifice care să asigure o monitorizare și o aplicare eficientă a dispozițiilor alineatului (3) de mai sus;
5. solicită guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene și țărilor ACP să adopte și să contribuie la punerea în practică a principiilor stabilite de inițiative private, pentru a promova o mai bună guvernare în ceea ce privește gestionarea veniturilor provenite din resurse naturale, inițiative precum ITIE și campaniile „Publicați ceea ce plătiți” și „Publicați ceea ce câștigați”;
6. solicită Comisiei Europene și guvernelor statelor membre UE să promoveze îmbunătățirea și aplicarea deplină a Inițiativei pentru transparență în industriile extractive (ITIE), în special prin obligativitatea dispozițiilor privind transparența, prin adoptarea de mecanisme de control eficiente, prin punerea în aplicare a celui de-al cincilea criteriu care consacră implicarea activă a societății civile în calitate de participant la ITIE, precum și prin asigurarea unei contribuții financiare la fondul fiduciar al ITIE;
7. invită țările ACP să se asigure că veniturile sunt, în egală măsură, utilizate pentru a-și diversifica economia și pentru a dezvolta activitățile economice la un nivel mai ridicat în cadrul procesului de producție, în loc să le limiteze la simpla extracție a resurselor naturale;
8. solicită Comisiei Europene să trimită misiuni în țările în curs de dezvoltare furnizoare de energie pentru a sprijini punerea în aplicare a ITIE;
9. solicită țărilor ACP care au subscris, în mod oficial, la inițiativa ITIE să treacă la punerea în practică a criteriilor minime ale acesteia, în special, a celui de-al cincilea criteriu, garantând că societatea civilă este în măsură să își exercite rolul de monitorizare fără restricții și în absența oricărei temeri sau intimidări;
10. încurajează toate țările bogate în resurse naturale semnatare ale Acordului de la Cotonou care nu au aderat încă, în mod oficial, la ITIE să facă acest lucru și invită statele membre UE și guvernele ACP să consolideze capacitățile societății civile, astfel cum se prevede la articolul 7 din Acordul de la Cotonou și în recomandările celor două Forumuri ale societății civile din ACP care au avut loc în 2002 și în aprilie 2006;
11. solicită tuturor guvernelor țărilor ACP și ale statelor membre UE să îndemne toți investitorii să adere la ITIE, precum și la alte inițiative și convenții care vizează consolidarea bunei guvernări, a transparenței și a responsabilității în ceea ce privește exploatarea resurselor naturale;
12. solicită tuturor guvernelor țărilor ACP și ale statelor membre UE să invite, în egală măsură, guvernele țărilor emergente să respecte angajamentele privind aderarea la normele fundamentale de muncă recunoscute la nivel internațional, cele privind abolirea exploatarea muncii copiilor, încetarea proliferării armelor de calibru mic și a armamentului ușor (SALW), în special în zonele de conflict, precum și angajamentele privind interzicerea importului ilegal de materii prime și de cherestea;

13. solicită Comisiei Europene și statelor membre UE să condiționeze ajutorul pentru dezvoltare acordat țărilor bogate în resurse de progresul înregistrat în domeniul bunei guvernări, al transparenței și al responsabilității în ceea ce privește gestionarea resurselor naturale, prin aderarea și punerea în mod activ în aplicare a unor inițiative precum PWYP, PWYE și ITIE;
14. solicită guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei să sprijine eforturile statelor membre de a promova transparența în industriile extractive, prin introducerea unor norme contabile corespunzătoare și a unor dispoziții privind dreptul societăților comerciale, în conformitate cu sprijinul acordat de Parlamentul European în martie 2004 modificării directivei privind cerințele de transparență și cu comunicarea Comisiei din 12 octombrie 2005 privind strategia pentru Africa;
15. solicită tuturor actorilor implicați să pună în aplicare norme care să impună transparență și o mai mare responsabilitate în sistemele de gestionare a cheltuielilor și veniturilor publice, ca de exemplu:
 - controlul bugetar exercitat de Parlament și organele acestuia,
 - auditul separat al bugetelor și al cheltuielilor publice prin intermediul unei curți de conturi independente,
 - transparența bugetelor de stat,
 - monitorizarea veniturilor și cheltuielilor guvernului în rândul țărilor ACP,
 - responsabilitatea societăților care intră sub incidența dispozițiilor privind divulgarea informațiilor;
16. solicită tuturor actorilor să se asigure că guvernele țărilor furnizoare de energie care au cunoscut probleme grave de guvernare și de corupție nu beneficiază de ajutoare neesențiale, de condiții comerciale favorabile sau de alte avantaje până când nu fac dovada unui angajament măsurabil pentru o mai mare transparență, în special în ceea ce privește bugetul național;
17. solicită tuturor donatorilor bilaterali și multilaterali și agențiilor de credit la export să dezvolte un set de condiții care să nu fie, pur și simplu, abstracte, ci să se bazeze pe răspunderea fiduciară a guvernelor față de cetățenii lor și pe un sistem de parteneriat în care ajutorul neumanitar este condiționat de respectarea unei serii de criterii specifice, negociate în comun și, în special, a transparenței publice privind veniturile provenite din exploatarea resurselor naturale, în conformitate cu principiile codificate în „Ghidul FMI privind transparența veniturilor provenite din resursele naturale”;
18. invită statele ACP-UE să se asigure că promovarea bunei guvernări, a transparenței și a responsabilității în ceea ce privește exploatarea resurselor naturale fac obiectul angajamentelor reciproce și al criteriilor negociate în comun în cadrul dialogului politic prevăzut la articolul 8 din Acordul de la Cotonou;
19. solicită guvernelor statelor membre UE să se asigure că promovarea transparenței și controlul democratic privind utilizarea veniturilor în țările care furnizează energie Uniunii Europene constituie o prioritate a strategiei europene comune pentru energie;
20. recomandă evidențierea aspectelor legate de buna guvernare, de transparență și de responsabilitate în ceea ce privește exploatarea resurselor naturale în cadrul viitoarei „Strategii comune UE-Africa”;
21. încurajează punerea în aplicare a celor mai bune practici în gestionarea resurselor petroliere, astfel cum sunt codificate în „Ghidul FMI privind transparența veniturilor provenite din resursele naturale”;
22. solicită guvernelor și parlamentelor țărilor ACP și ale statelor membre UE să se asigure că exploatarea resurselor naturale nu generează dezechilibre ecologice majore; în această privință, își exprimă preocuparea față de faptul că defrișarea excesivă poate duce la deșertificare și la alte schimbări climatice, împotriva cărora ar trebui să se ia măsuri, prin practicarea unei silviculturi responsabile și prin practici de reîmpădurire corespunzătoare, solicitând, totodată, companiilor care exploatează resursele naturale să respecte standardele de protecție a mediului;

23. invită instituțiile, parlamentele și guvernele naționale și regionale să se asigure că exploatarea legală a resurselor naturale se înscrie într-un plan de protecție a mediului orientat spre măsuri de protecție a apei, a aerului și a solului, precum și spre conservarea diversității faunei și florei;
24. solicită tuturor guvernelor să adopte legi care să interzică importul de cherestea exploatată în mod ilegal; iar, între timp, să se asigure că la procedurile de achiziții publice nu ajunge decât cherestea provenită din surse durabile și legale;
25. invită toate țările producătoare de cherestea să garanteze exploatarea durabilă a cherestei produse intern, respectând drepturile populației locale și ținând seama de impactul asupra mediului;
26. solicită UE să realizeze un studiu exhaustiv asupra legislației forestiere, să consolideze drepturile de funciare și de acces ale comunităților locale, precum și să garanteze participarea semnificativă a publicului;
27. îndeamnă toate țările participante la comerțul cu diamante să adere pe deplin la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley privind comerțul internațional cu diamante brute; subliniază importanța realizării de progrese către un control independent al respectării de către țările participante și de către industria diamantelor a orientărilor privind comerțul cu diamante, precum și importanța garantării faptului că participanții la Procesul Kimberley pot supraveghea respectarea acestui proces de către industria diamantelor;
28. solicită membrilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite să adopte o definiție a legăturii „resurse de conflict” și să includă gestionarea resurselor naturale în mandatul Comisiei de consolidare a păcii;
29. încurajează punerea în aplicare și utilizarea adecvată a sistemelor de informații precum banca de date miniere;
30. subliniază responsabilitatea companiilor care exploatează resurse naturale de a promova un mediu economic transparent care să respecte dezvoltarea durabilă, precum și faptul că acest lucru este în beneficiul lor; încurajează companiile respective să ia inițiative colective în acest scop, cum ar fi certificarea companiilor „curate”;
31. subliniază faptul că, în conformitate cu articolele 96 și 97 din Acordul de la Cotonou, cazurile grave de corupție pot duce la consultări;
32. invită țările ACP să lanseze o dezbatere publică națională privind utilizarea veniturilor provenite din resursele naturale și privind dreptatea socială;
33. solicită țărilor ACP producătoare de petrol să respecte, să sprijine și să încurajeze activitățile militanților împotriva corupției și ale apărătorilor transparenței;
34. subliniază rolul parlamentelor naționale ale țărilor ACP în promovarea bunei guvernări și recomandă recunoașterea acestui rol și consacarea oficială a acestuia în viitoarea „Strategie comună UE-Africa”;
35. invită parlamentele naționale și regionale ale țărilor ACP și ale statelor membre UE, precum și reprezentanții societății civile să coopereze în vederea constituirii unui echilibru al puterilor pentru a combate corupția din guverne și administrații, inclusiv prin luarea de măsuri penale;
36. îndeamnă guvernele, instituțiile și toți liderii politici să aloce o parte a veniturilor rezultate din exploatarea responsabilă a resurselor naturale pentru a crește veniturile funcționarilor, ale agenților de poliție și ale lucrătorilor din sectoarele economice relevante, cu scopul de a face corupția mai puțin atractivă;
37. invită guvernele țărilor ACP și Comisia Europeană să sprijine parlamentele naționale și regionale ACP în activitatea lor, în calitate de autoritate bugetară, prin intermediul dialogului, al schimbului de informații și al consolidării capacităților;
38. solicită Comisiei să elaboreze o comunicare care să definească strategia Uniunii Europene pentru consolidarea democrației parlamentare și a statului de drept în țările în curs de dezvoltare;

39. încurajează parlamentele naționale ale țărilor ACP să exercite presiuni asupra guvernelor lor pentru ca acestea să lupte împotriva corupției interne, promovând astfel o mai bună guvernare în gestionarea veniturilor publice, prin adoptarea unei legislații anticorupție și a unor mecanisme de monitorizare independente care să vizeze o mai mare transparență sau să confere un acces sporit la informațiile privind utilizarea și alocarea veniturilor provenite din exploatarea resurselor naturale;
40. subliniază faptul că este, de asemenea, necesară consolidarea sistemului judiciar, a independenței justiției și a instituțiilor superioare de control al finanțelor publice din țările ACP;
41. invită, de asemenea, parlamentele țărilor ACP să adopte coduri de conduită specifice privind buna guvernare, astfel încât să poată preveni orice risc de corupție internă; consideră că publicarea veniturilor parlamentarilor poate contribui, de asemenea, la realizarea unui grad mai mare de transparență;
42. invită parlamentele naționale și regionale să sprijine și să faciliteze acțiunea reprezentanților societății civile de a combate guvernarea defectuoasă și corupția, permițându-le să-și desfășoare activitatea în cele mai bune condiții și cu o libertate de acțiune maximă și garantându-le capacitatea, mijloacele și resursele necesare;
43. solicită ca societatea civilă și parlamentele naționale să participe la monitorizarea eficientă a bugetului prin anchete de urmărire a cheltuielilor publice (PETS) care să facă o comparație detaliată între „venituri” și „rezultate” pe baza criteriilor aplicate de Comitetul OCDE de asistență pentru dezvoltare (CAD);
44. consideră că este necesară elaborarea unor indicatori sociali specifici în vederea obținerii unor date mai detaliate privind calitatea guvernării pe care au obținut-o semnatarii Acordului de la Cotonou și solicită transparență din partea organizațiilor societății civile implicate în ceea ce privește gestionarea fondurilor primite;
45. invită guvernele, instituțiile și toți liderii politici să se asigure că funcționarii beneficiază de pregătire specială și sunt informați cu privire la importanța utilizării responsabile a resurselor naturale și cu privire la o exploatare ecologică a acestora;
46. subliniază faptul că lupta împotriva corupției poate contribui, în mod eficient, la promovarea unui climat mai sigur pentru investiții; invită Uniunea Europeană, în calitate de copreședinte al programului Cheltuieli publice și responsabilitate financiară (PEFA) — care asigură un cadru armonizat de evaluare a riscului fiduciar în țările destinate — să includă indicatori specifici PEFA cu scopul de a măsura nivelul corupției;
47. solicită Comisiei să considere nivelurile corupției astfel identificate drept bază pentru promovarea unei bune guvernări și deschiderea de consultări, în temeiul articolelor 96 și 97 din Acordul de la Cotonou privind luarea de măsuri corespunzătoare împotriva regimurilor corupte; subliniază, cu toate acestea, faptul că promovarea bunei guvernări nu ar trebui să constituie un pretext pentru impunerea unilaterală a condițiilor de acordare a ajutoarelor;
48. subliniază rolul important jucat de inițiativele regionale în ceea ce privește reducerea corupției și promovarea unei bune guvernări, precum mecanismul african de evaluare colegială (MAEC); subliniază necesitatea ca țările africane să pună în aplicare aceste inițiative, iar Comisia și statele membre să asigure asistența tehnică și financiară necesară în acest scop;
49. solicită statelor membre ale Uniunii Europene care dispun de centre financiare să ia toate măsurile juridice și administrative care se impun pentru a garanta repatrierea în țara de origine a fondurilor obținute ilegal;
50. încredințează copreședinților săi sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului ACP-UE, Comisiei Europene, Comisiei Uniunii Africane, Parlamentului Pan-african, precum și parlamentelor naționale și regionale și Organizației mondiale a parlamentarilor împotriva corupției (GOPAC).

REZOLUȚIE ⁽¹⁾**privind reducerea sărăciei în rândul micilor agricultori din țările ACP — în special în sectoarele fructelor, legumelor și florilor**

Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE,

- reunindu-se la Wiesbaden (Germania) între 25 și 28 iunie 2007,
 - având în vedere articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere obiectivele Acordului de parteneriat ACP-UE semnat la Cotonou, la data de 23 iunie 2000, privind comerțul și reducerea sărăciei,
 - având în vedere raportul Organizației Națiunilor Unite privind securitatea alimentară în țările în curs de dezvoltare, prezentat de raportorul special al Comisiei ONU pentru drepturile omului în martie 2002 ⁽²⁾,
 - având în vedere Declarația de la Cape Town privind negocierile viitoare ale unor noi acorduri comerciale ACP-UE,
 - având în vedere angajamentul Reuniunii mondiale la nivel înalt privind alimentația de a reduce la jumătate numărul populației subnutrite până în 2015, lucru care este încă departe de a fi realizat ⁽³⁾,
 - având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) și angajamentul acesteia de a eradica sărăcia ⁽⁴⁾,
 - având în vedere rapoartele succesive privind dezvoltarea umană redactate în cadrul Programului pentru dezvoltare al Națiunilor Unite,
 - având în vedere evaluarea la jumătatea perioadei a Acordurilor de parteneriat economic (APE) efectuată de rețelele regionale ale organizațiilor de agricultori ACP, publicată la 10 decembrie 2006 ⁽⁵⁾, precum și negocierile APE în curs,
- A. întrucât, în conformitate cu raportul UNCTAD din 2006 privind țările cele mai puțin dezvoltate, numărul persoanelor care trăiesc în sărăcie extremă a crescut cu peste 100 % în ultimii treizeci de ani, ajungând de la 138 de milioane în anii 1960 la 334 de milioane în 2000, iar, în cazul în care tendințele actuale persistă, numărul persoanelor care trăiesc cu mai puțin de 1 USD pe zi va crește de la 334 de milioane la 471 de milioane până în 2010;
- B. întrucât foamea, malnutriția și excluderea a milioane de oameni de la accesul la hrană reprezintă consecințe, printre altele, ale politicilor economice, agricole și comerciale adoptate de către guverne, atât în țările în curs de dezvoltare, cât și în țările industrializate;
- C. întrucât agricultura constituie principalul sector economic pentru majoritatea populației din țările ACP; întrucât mijloacele de subsistență ale acestora depind de producția agricolă și de activitățile legate de aceasta, aproximativ 60 % din totalul populației active lucrând în acest sector în ansamblul țărilor ACP; întrucât 73 % din populația rurală din Africa este alcătuită din mici agricultori care practică agricultura de subsistență, pentru care securitatea alimentară reprezintă prioritatea absolută;

⁽¹⁾ Adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 28 iunie 2007 la Wiesbaden (Germania).

⁽²⁾ Raportul (E/CN.4/2002/58) întocmit de Jean Ziegler, raportorul special al ONU privind dreptul alimentară de pe lângă Comisia privind drepturile omului.

⁽³⁾ Declarația de la Roma privind securitatea alimentară mondială adoptată în cadrul Reuniunii mondiale la nivel înalt privind alimentația între 13 și 17 noiembrie 1996 la Roma, Italia.

⁽⁴⁾ Rezoluția 55/2 a Adunării Generale ONU adoptată la 18 septembrie 2000 „Declarația Mileniului a Națiunilor Unite”.

⁽⁵⁾ Revizuirea intermediară a Acordurilor de parteneriat economic (APE), contribuție independentă a rețelelor regionale ale organizațiilor de agricultori, 10 decembrie 2006.

- D. întrucât diversitatea biologică, agricultura durabilă și securitatea alimentară depind în mod absolut de recunoașterea suveranității alimentare a țărilor ACP, precum și a spațiului politic necesar pentru a proteja sectoarele economice fragile ale țărilor ACP și drepturile individuale și colective ale agricultorilor de a depozita, a face schimb, a distribui și a îmbunătăți semințele, în scopul creșterii producției alimentare;
- E. întrucât, în țările ACP, cea mai mare parte a producției agricole și a activităților de export se bazează, în principal, pe ferme familiale de dimensiuni reduse, care sunt foarte sensibile la fluctuațiile de preț;
- F. întrucât cea mai mare parte a exporturilor agricole din țările ACP depind de unul sau două produse neprelucrate care conferă economiei o valoare adăugată redusă, contribuind, prin aceasta, la creșterea vulnerabilității economice a acestor țări;
- G. întrucât, în ultimii 15 ani, exporturile tradiționale de produse agricole precum cafeaua, cacaoa, pielea prelucrată și pielea brută au înregistrat o creștere marginală pe piața UE, în timp ce noile produse, precum cultura florilor, au cunoscut o creștere spectaculoasă (de șase ori), iar anumite nișe de piață din sectorul comerțului echitabil și al produselor organice s-au extins rapid și dispun de un mare potențial;

Reducerea ajutorului intern acordat agriculturii și creșterea importurilor ieftine

- H. întrucât programele de ajustare structurală, puse în aplicare începând cu anii 1980, au dus la reducerea sprijinului guvernamental acordat micilor agricultori și producției alimentare și au contribuit la reducerea capacității agriculturii locale;
- I. întrucât schimbările politice radicale privind sistemul agricol din țările ACP cuprind eliminarea controlului prețurilor la mijloacele de producție și produsele agricole, reducerea drastică a drepturilor la import, reducerea sprijinului guvernamental pentru serviciile de extindere agricolă și serviciile veterinare, retragerea organismelor parastatale însărcinate cu comercializarea produselor agricole, precum și deschiderea piețelor interne pentru concurența externă;
- J. întrucât agricultorii locali din țările ACP sunt amenințați prin importurile de produse de larg consum destinate consumului intern, precum cereale, lapte, carne, legume și produse prelucrate;

Condiții de schimb neechitabile

- K. întrucât economia bazată pe culturi pentru export, influențată, în mod inevitabil, de condițiile geo-climatice plasează populația țărilor ACP într-o situație paradoxală, în care acestea produc alimente pentru piețele internaționale, importând, în același timp, din țări bogate produse alimentare de larg consum subvenționate, pentru a acoperi nevoile locale;
- L. observând faptul că veniturile țărilor ACP provenite din export au scăzut în cursul ultimelor decenii, în pofida avantajului absolut de care acestea dispun în ceea ce privește produsele tropicale, lucru datorat fluctuațiilor de preț la produsele de bază care a determinat o scădere bruscă, cu până la 60 %, a prețului la produsele tropicale, precum cafeaua, cacaoa, uleiul de palmier și bumbacul și întrucât această situație are un impact dezastruos din punct de vedere social și economic asupra populației din țările ACP;
- M. întrucât procesul de negociere APE în curs este inadecvat, în special în ceea ce privește sectorul agricol, având în vedere diferențele majore de productivitate și competitivitate existente între cele șase regiuni ACP și UE;
- N. reamintind faptul că relațiile comerciale ACP-UE își au originea în acordurile de la Yaoundé, încheiate între fostele puteri coloniale și vechile lor colonii, cu scopul de a garanta Europei accesul la anumite materii prime, precum și de a conferi țărilor ACP, pe o bază stabilă și previzibilă, posibilități de desfășurare fiabile și venituri apreciabile din export, în special în temeiul protocoalelor privind produsele de bază;

Impactul schimbărilor climatice

- O. întrucât, în conformitate cu al doilea raport al Organizației Națiunilor Unite privind gospodărirea apelor, publicat în 2006, 75 % din populația Africii trăiește în regiuni aride sau semi-aride, iar aproximativ 20 % în regiuni cu fluctuații climatice anuale importante;
- P. întrucât, în conformitate cu concluziile Raportului privind evaluarea ecosistemelor mileniului, aproximativ 60 % din ecosistemele mondiale, inclusiv resursele de apă dulce și stocurile pentru pescuit, sunt degradate sau utilizate într-un mod nedurabil; întrucât populația cea mai săracă din lume suferă cel mai mult în urma acestei degradări a ecosistemelor, aspectele cele mai vulnerabile fiind apa, agricultura, sănătatea umană, biodiversitatea și creșterea nivelului mării;
- Q. întrucât se anticipează că vor exista din ce în ce mai multe inundații și secete, care vor provoca foamete și deteriorarea generală a bunăstării socioeconomice, în special în Africa, în timp ce creșterea nivelului mării amenință viabilitatea anumitor insule din Pacific;
- R. întrucât, în conformitate cu al patrulea Raport de evaluare al Comisiei interguvernamentale privind schimbările climatice (IPCC), publicat în 2007, schimbările climatice din ultimii 50 de ani ar putea împiedica realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), în condițiile în care, în unele țări africane, producțiile agricole ar putea scădea cu până la 50 % până în 2020, iar resursele de apă potabilă în unele insule mici din Caraibe, Africa și Pacific devin insuficiente;

Impactul HIV/SIDA

- S. întrucât, în conformitate cu estimările FAO, 7 milioane de lucrători agricoli au murit din cauza HIV începând cu 1985, iar alte 16 milioane de victime sunt preconizate în următoarele două decade în 25 din țările cele mai afectate din Africa;
- T. întrucât în cele zece țări africane cele mai afectate se anticipează o scădere a forței de muncă între 10 și 26 %, lucru care constituie o amenințare gravă pentru sănătatea publică și pentru dezvoltarea economică și socială a Africii, unde agricultura joacă un rol central;
- U. întrucât HIV/SIDA afectează, în special, forța de lucru productivă, privând regiunile afectate de producătorii de alimente și de agricultori și distrugând sectorul agricol pentru generațiile viitoare;
- V. întrucât problemele referitoare la agricultura practică la scară redusă și la HIV/SIDA sunt strâns legate, având în vedere că sectorul agricol durabil este important, nu doar pentru a asigura mijloacele necesare în vederea achiziționării medicamentelor antiretrovirale, ci și pentru a garanta o alimentație echilibrată și nutritivă, necesară pentru ca aceste medicamente să își facă efectul;
- W. întrucât este necesară elaborarea unor strategii (acces la teren, la credite și la medicamente) și a unor noi instrumente care să vizeze nevoile specifice ale populației rurale afectate de pandemia HIV, în special persoanele în vârstă, femeile și adulții slăbiți de boală;

Agricultura ca parte a politicii naționale pentru dezvoltare și a cooperării ACP-UE

- X. întrucât, în pofida faptului că majoritatea persoanelor sărace din țările ACP trăiesc în zone rurale, nici guvernele naționale și nici politica de cooperare pentru dezvoltare a UE nu acordă prioritate dezvoltării agriculturii și dezvoltării rurale;
- Y. întrucât doar 4 din cele 78 de țări ACP au transformat agricultura în sector prioritar, în temeiul celui de-al nouălea FED;
- Z. întrucât 30,7 % din resursele celui de-al 9-lea FED au fost alocate programelor de ajustare structurală, 21,4 % transportului, doar 7 % dezvoltării rurale, iar 1,1 % sectoarelor legate, în mod specific, de agricultură;
- AA. întrucât, cu toate că majoritatea producătorilor sunt femei, activitatea acestora nu este recunoscută, iar nevoilor specifice ale acestora li se acordă prea puțină atenție;
- AB. întrucât, în temeiul celui de-al 9-lea FED, se aleg doar două sectoare prioritare pentru fiecare țară;

- AC. întrucât accesul la credite reprezintă o problemă majoră pentru micii agricultori și constituie o piedică în calea dezvoltării acestora;
- AD. întrucât micilor agricultori din zonele defavorizate ar trebui să li se acorde prioritate, având în vedere că aceștia au fost privați, în mod tradițional, de sprijinul agricol; întrucât principiul acordării de subvenții și al investițiilor în zonele îndepărtate și defavorizate reprezintă un principiu consacrat al politicii de coeziune a UE;
- AE. întrucât UE este în prezent pe cale de a dezvolta o strategie „Ajutor pentru comerț” care ar putea avea drept rezultat creșterea sprijinului acordat micilor agricultori;
1. consideră că politica de cooperare pentru dezvoltare ACP-UE ar trebui să se bazeze pe recunoașterea dreptului țărilor ACP de a-și proteja agricultura, în vederea garantării unor venituri decente pentru micii agricultori, a creșterii producției locale și a garantării securității alimentare, permițând, în același timp, deschideri selective ale piețelor, astfel cum s-a întâmplat în Europa;
 2. consideră că lupta împotriva sărăciei și a insecurității alimentare trebuie să vizeze cauzele structurale ale sărăciei în țările în curs de dezvoltare și, în consecință, solicită luarea unor măsuri care să promoveze accesul la teren, la apă și la resursele biodiversității, precum și a unor măsuri care să încurajeze o politică de susținere locală a micilor ferme durabile;
 3. sprijină Declarația de la Maputo ⁽¹⁾ a șefilor de stat africani care recunoaște rolul central pe care agricultura îl joacă în lupta împotriva sărăciei și necesitatea creșterii cu 10 % a sprijinului bugetar în acest sector;
 4. consideră că organizațiile agricultorilor trebuie recunoscute ca actori importanți în inițiativele privind sectorul rural și agricol și trebuie incluse în grupul neguvernamental de actori pe care CE îl consultă, în mod regulat; consideră, în special, că interesele micilor agricultori care practică agricultura de subsistență ar trebui reprezentate, în mod corespunzător;

Reorientarea finanțării FED

5. solicită atât UE, cât și țărilor ACP să reorienteze politica lor, plasând agricultura în centrul programării FED, pentru a ține seama de faptul că majoritatea persoanelor sărace din țările ACP trăiesc în zone rurale;
6. solicită UE să sprijine transformarea structurală a producției din țările sărace, pentru a trece de la o economie bazată pe export la o strategie intraregională de dezvoltare durabilă, ținând seama de nevoile reale ale populației și urmărind reducerea dependenței de țările industrializate, precum și dezvoltarea piețelor interne și regionale;
7. reafirmă importanța punerii la dispoziție a unor mijloacele suficiente pentru a facilita respectarea unor norme cum ar fi cele privind etichetarea, ambalarea și condițiile de sănătate publică pentru produsele care provin de la mici agricultori și sunt exportate pe piețe regionale și europene, precum și pentru a asigura o pregătire corespunzătoare a agricultorilor;
8. reafirmă importanța punerii la dispoziția micilor agricultori, în special a femeilor, a mijloacelor corespunzătoare pentru a permite acestora să facă investiții în vederea îmbunătățirii proceselor locale de producție;
9. recomandă punerea la dispoziția organizațiilor care deserveșc comunitățile locale rurale și producătorii rurali a mai multor mijloace de finanțare FED, în temeiul Acordului ACP-UE de la Cotonou;
10. solicită asistență FED în vederea reorientării spre agricultura ecologică, dacă este posibil, și spre agricultura echitabilă, după caz, în vederea promovării unei producții durabile pe termen lung, precum și a creșterii venitului pe kilogramul produs al agricultorilor;

⁽¹⁾ Declarația de la Maputo „Împreună construim viitorul”, a 4-a Reuniune la nivel înalt a șefilor de stat și de guvern ai țărilor ACP, Maputo, Mozambic, 23 și 24 iunie 2004 (ACP/28/010/04 final).

11. solicită asistență FED pentru a putea utiliza, în toate zonele sărace în apă, tehnologii moderne de desalinizare a apei marine și de îmbunătățire a calității apei;
12. solicită asistență FED pentru a reduce utilizarea de pesticide și de îngrășăminte chimice care necesită investiții semnificative în favoarea unor surse alternative de îngrășăminte și de produse fitosanitare mai durabile, adaptate nevoilor locale;
13. solicită ca strategiile de dezvoltare ale UE și ale țărilor ACP să acorde prioritate nevoilor micilor agricultori care practică agricultura de subsistență, având în vedere procentul ridicat al acestora în rândul agricultorilor din țările ACP, precum și gradul sporit de vulnerabilitate al acestora;

Condiții de schimb neechitabile

14. consideră că anumite acorduri de liber schimb încheiate între parteneri inegali au agravat sărăcia și au un impact negativ asupra securității alimentare, contribuind la deteriorarea situației anumitor state ACP importatoare de produse alimentare brute; solicită UE și statelor membre să țină seama de această situație în momentul alocării resurselor, în cadrul adaptării Asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) în funcție de cerințele de ajustare comercială;
15. observă că ansamblul politicilor de liber schimb concepute de donatori, care cuprind reduceri drastice ale drepturilor la import, au dus la creșterea importurilor de produse alimentare în mai multe țări africane: importurile de orez în Burkina Faso au crescut de la 99 000 de tone în 1996 la 137 808 de tone în 2000, iar producția locală de orez nedecorticat a crescut de la 111 700 de tone în 1997 la 66 300 de tone în 2001, în timp ce în Camerun, importurile de orez acoperă în prezent 87 % din nevoile populației, în detrimentul producătorilor locali;

Integrarea regională sub impulsul ACP și APE

16. invită țările ACP să realizeze o integrare regională solidă, funcțională și complementară înainte de încheierea unui acord de liber schimb cu UE și/sau cu alte părți și consideră că integrarea regională sub impulsul țărilor ACP ar trebui să reprezinte o condiție prealabilă a încheierii acordurilor de parteneriat economic având drept scop dezvoltarea;
17. constată cu surprindere faptul că structurile regionale responsabile cu negocierea APE nu corespund întotdeauna structurilor regionale existente, în cadrul cărora acționează în prezent țările ACP;
18. solicită părților implicate în negocierile în curs privind APE să se asigure că obligația de a menține avantajele conferite de garanțiile consacrate în prezentul acord comercial este confirmată și respectată, astfel încât nici un stat ACP să nu fie defavorizat prin încheierea viitoarelor EPA;
19. consideră că negocierile în curs privind încheierea unui acord de liber schimb în cadrul APE ar putea constitui o amenințare serioasă la adresa producției locale din țările ACP, în condițiile în care, prin aceste acorduri se ajunge la o concurență între două sisteme agricole care diferă foarte mult din punctul de vedere al productivității, politicii și al subvențiilor europene și îndeamnă UE ia în considerare punctele de vedere ale guvernelor locale;
20. subliniază faptul că un comerț echitabil între Nord și Sud presupune plata unui preț echitabil pentru resursele și produsele agricole provenite din țările în curs de dezvoltare, adică un preț care să reflecte costurile interne și externe, respectând, totodată, criteriile minime care reglementează condițiile de lucru, salariile forței de lucru și protecția mediului; îndeamnă UE și țările ACP să intensifice sprijinul acordat comerțului echitabil, în conformitate cu angajamentul cuprins la articolul 23 litera (g) din Acordul de la Cotonou;
21. subliniază necesitatea de a sprijini proiectele publice și regionale de dezvoltare din țările ACP; solicită consolidarea structurilor locale și a rețelelor regionale de producție și de distribuție a produselor agricole;
22. solicită insistent dezvoltarea și utilizarea de instrumente de finanțare general accesibile tuturor grupurilor de producători care nu dispun de resurse financiare; subliniază importanța programelor privind acordarea de împrumuturi pe termen scurt sau mediu, în vederea promovării dezvoltării rurale și a sprijinirii producătorilor locali, a cooperativelor locale și a creării de firme, în special de către femei;

Schimbările climatice

23. subliniază impactul devastator al schimbărilor climatice asupra țărilor vulnerabile, lucru dovedit de nevoia de ajutor alimentar de urgență apărută în fiecare an în Africa, care s-a triplat începând cu mijlocul anilor 1980, precum și de faptul că, doar în 2006, peste 25 de milioane de africani s-au confruntat cu crize alimentare;
24. constată faptul că un studiu realizat în 2005 de Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a stabilit o legătură directă între schimbările climatice globale și creșterea cazurilor de malarie, malnutriție și diaree și anticipează că Africa va fi confruntată cu creșteri mai rapide ale bolilor, precum și cu alte riscuri, deoarece nu este pregătită pentru a face față acestor probleme;
25. invită țările ACP și statele membre ale UE să înscrie schimbările climatice în centrul politicii de dezvoltare strategică și să răspundă amenințării pe care încălzirea globală o reprezintă pentru producția alimentară care, în conformitate cu estimările unui raport al ONU, ar putea scădea cu 5 % până în 2008, în timp ce între 25 % și 40 % din habitatele naturale ale Africii s-ar putea pierde, iar 30 % din infrastructura de coastă ar putea fi distrusă;
26. invită UE să-și realizeze obiectivul său privind asigurarea unei creșteri a temperaturii cu maxim 2 grade, cheltuielile necesare acestor investiții fiind suportate de către țările industrializate;
27. solicită realizarea unei evaluări a impactului asupra mediului exercitat de acordurile de liberalizare a comerțului, în vederea identificării costurilor lor ecologice, precum și a impactului acestora asupra securității alimentare, resurselor energetice și încălzirii globale;

Lupta împotriva HIV/SIDA

28. își exprimă preocuparea față de potențialul efect dăunător pe care HIV/SIDA îl poate avea asupra dezvoltării durabile în țările ACP și, în special, asupra agriculturii de subsistență și comerciale, ca urmare a pierderii forței de lucru rurale, precum și a persoanelor cu cunoștințe în domeniul agricol și a lucrătorilor calificați, ceea ce are drept rezultat o scădere a productivității, posibilități reduse de angajare și insecuritate alimentară;
29. consideră că lupta împotriva HIV/SIDA ar trebui să se situeze în centrul politicilor guvernelor țărilor ACP și al politicilor de dezvoltare ale UE, pentru a face față consecințelor devastatoare ale HIV/SIDA asupra securității alimentare și a dezvoltării socio-economice, astfel încât să se asigure o legătură corespunzătoare între măsurile de combatere a HIV/SIDA și programele pentru agricultură și dezvoltare rurală;
30. consideră că costurile ridicate ale medicamentelor necesare pentru a combate HIV/SIDA și alte maladii curabile prezintă o amenințare gravă pentru producția agricolă și dezvoltarea sectorului rural în țările ACP;

Sprijinirea agriculturii și conferirea de încredere în viitor populației

31. subliniază faptul că politicile de ajustare structurală urmărite de către instituțiile financiare internaționale (IFI) și susținute de Uniunea Europeană începând cu anii 1980, care se bazează exclusiv pe deflația economică prin luarea de măsuri monetare, pe aplicarea principiilor economiei de piață și pe participarea redusă a statului, nu sunt suficiente pentru a reduce sărăcia;
 32. solicită eliminarea tuturor subvențiilor UE la export, întrucât acestea prejudiciază serios producția alimentară locală;
 33. salută, în acest context, decizia adoptată de UE în cadrul conferinței Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), desfășurată la Hong Kong în 2005, privind eliminarea subvențiilor agricole la export până în 2013 și solicită insistent continuarea punerii în aplicare a deciziilor adoptate;
 34. solicită ca statele membre ale UE și Comisia Europeană să se angajeze în abordarea cauzelor structurale ale migrației în masă, prin modificarea politicilor lor actuale, inclusiv a dumpingului produselor UE pe piețele lumii a treia, pentru a permite țărilor africane să-și protejeze și să-și consolideze economiile, precum și să garanteze venituri decente pentru populația lor, asigurând, astfel, perspective mai bune pentru viitor;
 35. încredințează copreședinților săi sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului ACP-UE și Comisiei Europene.
-

REZOLUȚIE ⁽¹⁾**privind migrația personalului calificat și efectul acesteia asupra dezvoltării naționale**

Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE,

- reunindu-se la Wiesbaden (Germania) între 25 și 28 iunie 2007,
- având în vedere articolele 177, 178, 179, 180, 181 și 181 litera (a) din Tratatul de instituire a Comunității Europene,
- având în vedere acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou, la data de 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou) ⁽²⁾, și modificat la Luxemburg la 25 iunie 2005 ⁽³⁾, și în special articolul 13 privind migrația,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul European Economic și Social și Comitetul Regiunilor intitulată „Migrație și dezvoltare: câteva orientări concrete” ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Strategia UE pentru acțiune privind lipsa acută de resurse umane în domeniul sănătății în țările în curs de dezvoltare” ⁽⁵⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu intitulată „Contribuția la poziția UE pentru dialogul la nivel înalt al Organizației Națiunilor Unite privind migrația și dezvoltarea” ⁽⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Abordarea globală a migrării după un an: spre o politică europeană complexă de migrație” ⁽⁷⁾,
- având în vedere Planul de politici al Comisiei Europene privind migrația legală ⁽⁸⁾,
- având în vedere reuniunea la nivel înalt a șefilor de stat și guvern ai Uniunii Africane (UA), care a avut loc la Khartoum, între 23 și 24 ianuarie 2006 și care a reafirmat domeniul de aplicare și impactul migrației asupra dezvoltării,
- având în vedere raportul adoptat de ședința plenară a reuniunii experților din UE, America Latină și Caraibe privind migrația, în martie 2006,
- având în vedere Declarația de la Bruxelles și planul de acțiune privind azilul, migrația și mobilitatea adoptate în cadrul primei reuniuni a miniștrilor ACP responsabili de aceste chestiuni, care a avut loc în Bruxelles, la data de 13 aprilie 2006,
- având în vedere Declarația comună Africa-UE privind migrația și dezvoltarea, adoptată în cadrul Conferinței ministeriale UE-Africa, care a avut loc la Tripoli, între 22 și 23 noiembrie 2006,
- având în vedere rezultatele Conferinței ministeriale UE-Africa privind migrația și dezvoltarea, care a avut loc la Rabat, între 10 și 11 iulie 2006,
- având în vedere rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite privind „migrația internațională și dezvoltarea” ⁽⁹⁾,
- având în vedere concluziile Consiliilor Europene din decembrie 2005, martie 2006 și decembrie 2006,

⁽¹⁾ Adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 28 iunie 2007 la Wiesbaden (Germania).

⁽²⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

⁽³⁾ JO L 287, 28.10.2005, p. 4.

⁽⁴⁾ COM(2005)0390.

⁽⁵⁾ COM(2005)0642.

⁽⁶⁾ COM(2006)0409.

⁽⁷⁾ COM(2006)0735.

⁽⁸⁾ COM(2005)0669.

⁽⁹⁾ A/RES/61/208.

- având în vedere rezultatele Dialogului la nivel înalt al Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite privind migrația și dezvoltarea, care a avut loc la New-York, între 14 și 15 septembrie 2006,
 - având în vedere raportul Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite intitulat: „Migrația internațională și dezvoltarea” ⁽¹⁾,
 - având în vedere raportul Comisiei mondiale privind migrația internațională, din octombrie 2005, intitulat „Migrația într-o lume inter-conectată: noi orientări pentru acțiune” ⁽²⁾,
 - având în vedere raportul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), din iunie 2006, intitulat „Efectele migrației asupra țărilor de origine: informații cunoscute”,
 - având în vedere raportul OCDE din 2002, intitulat „Mobilitatea internațională a persoanelor înalt calificate”,
 - având în vedere raportul Băncii Mondiale intitulat „Perspective economice globale în 2006: Implicațiile economice ale remiterilor și ale migrației” ⁽³⁾
 - având în vedere raportul Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), intitulat „Raportul de Dezvoltare Umană 2001”,
 - având în vedere rezoluția din 6 iulie 2006 a Parlamentului European privind dezvoltarea și migrația ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri sociale și mediu (ACP-UE/100.012/07/fin.),
- A. întrucât dreptul persoanelor de a se stabili în străinătate este un drept inalienabil al omului;
- B. întrucât migrația internațională a devenit o prioritate pe ordinea de zi internațională, recent abordată de către factorii de decizie la nivel mondial, european, euro-african și euro-ACP, și există o recunoaștere din ce în ce mai mare a faptului că migrația și dezvoltarea sunt strâns legate la nivel mondial și că se influențează reciproc;
- C. întrucât există un consens din ce în ce mai mare în cadrul cercurilor politice asupra faptului că o gestionare mai bună a migrației ar putea genera câștiguri foarte importante, poate mai importante decât înlăturarea barierelor din comerțul internațional;
- D. întrucât Europa, atât la nivel comunitar, cât și la nivelul statelor membre, nu a adoptat încă o politică integrată privind migrația, politicile privind migrația, dezvoltarea, comerțul și securitatea fiind gestionate de diferite departamente, fără nicio legătură între ele;
- E. întrucât nu există un consens internațional privind impactul actual al migrației persoanelor înalt calificat asupra țărilor de origine, și dezbaterile privind „exportul de creiere” este încă puternic marcată de confuzie și frustrare, în special datorită lipsei unor date statistice fiabile și lipsei studiilor de evaluare a impactului asupra unor eventuale recomandări politice pentru abordarea fenomenului „exportului de creiere”;
- F. întrucât chestiunea „exportului de creiere” nu a fost suficient de dezvoltată în cadrul dialogului UE-ACP;
- G. întrucât în majoritatea statelor ACP, peste 10 % din populația adultă cu educație superioară a emigrat în Uniunea Europeană, America de Nord și alte țări dezvoltate, iar Africa sub-sahariană este regiunea cea mai grav afectată de migrația personalului calificat, aproape întreaga regiune având o rată a populației cu educație superioară care trăiește în țările OCDE de peste 20 % ⁽⁵⁾, iar unele țări mici ajungând la un procent dramatic de 80 % ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ A/60/871.

⁽²⁾ www.gcim.org.

⁽³⁾ <http://www.worldbank.org/globaloutlook>.

⁽⁴⁾ P6_TA(2006)0319.

⁽⁵⁾ OCDE „Efectele migrației asupra țărilor de origine: informații cunoscute” (2006).

⁽⁶⁾ Raportul Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite intitulat: „Migrația internațională și dezvoltarea” (A/60/871).

- H. întrucât, cu toate că principalele centre de migrație sunt Asia și America Latină, migranții cu înaltă calificare din Europa vin, în principal, din Africa (13,5 % din persoanele cu înaltă calificare din rezidenții UE sunt născuți în țări care nu fac parte din OCDE) ⁽¹⁾;
- I. întrucât statisticile privind fluxurile de migrație dinspre unele țări din Africa sunt deseori incomplete și depășite, privându-i pe politicieni de un instrument important în luarea deciziilor;
- J. întrucât Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare a susținut că „exportul de creiere” reprezintă o pierdere de miliarde de dolari pentru țările în curs de dezvoltare ⁽²⁾, având în vedere importanța cunoașterii ca factor decisiv al creșterii într-o lume globalizată;
- K. întrucât în Africa sub-sahariană, „exportul de creiere” poate duce la lipsa forței de muncă în domeniul vital, mai ales în ceea ce privește sănătatea și educația, cu consecințe devastatoare asupra aprovizionării și calității unor asemenea servicii esențiale;
- L. întrucât, pentru țara de origine, migrația persoanelor calificate reprezintă pierderea veniturilor fiscale și în cel mai bun caz, niciun profit direct al investițiilor făcute pentru educarea și pregătirea anterioară a personalului calificat, și chiar, în cel mai rău caz, pierderea acestor investiții precum și o pierdere a competențelor și experiențelor care ar contribui la dezvoltare sa;
- M. întrucât „exportului de creiere” încetinește procesul de inovare în țările de origine, prejudiciind mai mult potențialul pentru dezvoltarea economică;
- N. întrucât „exportul de creiere” poate avea consecințe sociale asupra componenței familiei, egalității între sexe și educației și sănătății copiilor;
- O. întrucât creșterea, sănătatea și educația copiilor migranților sunt afectate de migrație, cu rezultate fie pozitive (remiterile pot reduce exploatarea copiilor prin muncă și pot spori cheltuielile gospodăriilor pentru educație și sănătate), fie negative (dezintegrarea familiei și stresul, precum și gradul redus de supraveghere din partea părinților pot duce la absenteism școlar și la înrăutățirea rezultatelor școlare);
- P. întrucât multe țări europene au adoptat legislație pentru a facilita sosirea muncitorilor calificați, în special prin punerea în practică a politicilor de admitere selectivă pentru migranți sub denumirea de „migrația aleasă”, concurând astfel cu America de Nord pentru a îi atrage cei mai capabili cetățeni din țările în curs de dezvoltare, lucru care a agravat pierderea competențelor din multe țări din sud, care este considerabilă în cazul țărilor africane sub-sahariene;
- Q. întrucât, în condițiile în care Europa și țările ACP s-au angajat să lucreze în vederea îndeplinirii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, inclusiv creșterea ratei de absolvire în învățământul obligatoriu (obiectivul nr. 2), reducerea mortalității infantile (obiectivul nr. 4), îmbunătățirea sănătății materne (obiectivul nr. 5) și combaterea HIV/SIDA, a malariei și a altor boli (obiectivul nr. 6), întrunirea acestor obiective ar putea fi amenințată de exodul la scară largă de profesori, medici și asistente din Africa subsahariană către țările OCDE și îngreunată și mai mult de lipsa de cadre de reglementare internaționale create pentru a garanta că aceste obiective sunt atinse;
- R. întrucât migrația calificată din țările în curs de dezvoltare către Europa este alimentată de factori economici (sărăcie, subdezvoltare, salarii mici, un sistem de educație deficitar, populație îmbătrânită și în scădere în țările OCDE, ceea ce duce la lipsa forței de muncă), factori politici (violență, conflicte, represiune politică, mai ales împotriva intelectualilor, fapt agravat de exilul lor) și, mai ales pentru țările africane, factori rezultați din apropierea geografică, limbă comună și legături istorice și coloniale;
- S. întrucât nevoia de forță de muncă din țările europene dă naștere unui efect advers, prin atragerea forței de lucru calificate din țările ACP, contribuind astfel la scăderea calității vieții și a serviciilor sociale publice din țările ACP;

⁽¹⁾ OCDE „Efectele migrației asupra țărilor de origine: informații cunoscute” (2006).

⁽²⁾ PNUD „Raportul de Dezvoltare Umană 2001”.

- T. întrucât problema migrației neregulate sau forțate este abordată din perspectiva considerentelor de securitate, în loc să fie abordată în contextul mai larg al dezvoltării incluzând problemele migrației în strategiile de dezvoltare;
- U. întrucât migrația calificată poate avea consecințe pozitive pentru migrantul individual, cum ar fi perspective economice mai bune și salarii mai mari, atât pentru familia acestuia rămasă în țara de origine cât și pentru țara de origine însăși, mai ales prin expedierea de remiteri;
- V. întrucât este esențial să se noteze contribuția pozitivă pe care ar putea-o avea migrația la promovarea mai bune înțelegeri între culturi și civilizații și la depășirea diviziunilor post-coloniale și teritoriale prin formarea de relații între state și popoare;
- W. întrucât integrarea dificilă a migranților în țările destinate și reintegrarea acestora în țările lor de origine, discriminarea și „irosirea inteligenței” (definită ca fenomenul în care un migrant este angajat sub nivelul lui/ei de competențe) poate frâna ascensiunea acestuia/acesteia în carieră;
- X. întrucât remiterile reprezintă a doua sursă de finanțare externă pentru țările în curs de dezvoltare și au efecte benefice în țările de origine (în principal privind o creștere a venitului familiilor migranților, a consumului și a investițiilor, care contribuie, în schimb, la creșterea economică) și au un efect contraciclic în caz de crize economice, războaie și catastrofe naturale, însă până la 20 % din valoarea lor este consumată pe comisioane;
- Y. întrucât eficiența codurilor voluntare de conduită privind recrutarea etică, care în anumite cazuri nu respectă în mod corespunzător dispozițiile stabilite de Organizația Internațională a Muncii (OIM), a fost pusă la îndoială de către experți și practicieni, în special atunci când aceste coduri sunt limitate la sectorul public;
- Z. întrucât migrația circulară care permite mișcarea în ambele sensuri între țările de origine și de destinație, facilitează reala mobilitate internațională, permite dezvoltarea unei conștiințe internaționale și oferă oportunități majore pentru dezvoltarea țărilor gazdă și a țărilor de origine, și de aceea ar trebui încurajată și facilitată;
- AA. întrucât întoarcerea migranților are șanse mai mari de a aborda exportul de creiere și de a îmbunătăți dezvoltarea atunci când este bazată pe revenirea voluntară a migranților în țările lor de origine, în special dacă este susținută adecvat;
- AB. întrucât, în mod paradoxal, migranții repatriați se pot reintegra mult mai greu în țările lor de origine și sunt mai vulnerabili la șomaj în țările lor de origine decât persoanele care nu au migrat;
- AC. întrucât există dovezi ale faptului că strângerea grupurilor de migranți, cum ar fi diasporele, în cadrul unor asociații de migranți naționale sau transnaționale, și canalizarea activităților acestora către dezvoltare, fenomen cunoscut sub denumirea de „co-dezvoltare”, poate avea rezultate pozitive atât pentru țările destinate, cât și pentru țările de origine;
- AD. întrucât populația în curs de îmbătrânire a Europei va exercita chiar mai multă presiune asupra pieței muncii calificate și agravând astfel problemele deja vizibile, și în consecință va fi necesară o gestionare mai bună și mai responsabilă a migrației forței de muncă calificate în țările Uniunii Europene și în țările ACP;
- AE. întrucât soluțiile standard nu se potrivesc în toate cazurile; întrucât va fi necesar, în consecință, un studiu mai aprofundat al pieței muncii din fiecare țară ACP, pentru a acoperi lacunele informaționale și a asigura o abordare mai adecvată a dezavantajelor reprezentate de migrația lucrătorilor calificați;
1. solicită statelor membre ale UE și țărilor ACP să își dubleze eforturile în vederea realizării angajamentului de atingere a Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, în special înjumătățirea sărăciei extreme în lume până în 2015;
 2. subliniază faptul că beneficiile potențiale ale unei migrații internaționale bine gestionate pot fi mai mari decât acelea generate de liberalizarea comerțului internațional;

3. subliniază că o politică de migrație deficitară și incoerentă are consecințe enorme în ceea ce privește suferința individuală și subdezvoltarea permanentă;
4. solicită statelor membre ale Uniunii Europene și țărilor ACP să abordeze provocările migrației, inclusiv exportul de creiere, în spiritul unei reale cooperări pentru dezvoltare, pe baza acordului de la Cotonou și, în special, în temeiul articolului 13 și să dezvolte politicile și regimurile specifice privind migrația în țările în curs de dezvoltare, în care migrația personalului calificat se face la scară largă, în special în ceea ce privește țările africane sub-sahariene, în vederea atenuării efectelor economice și sociale adverse ale migrației personalului calificat;
5. își exprimă îngrijorarea față de actuala politică de migrație a Comisiei Europene și a statelor membre ale Uniunii Europene bazată pe priorități de securitate mai mult decât pe priorități de dezvoltare;
6. își exprimă îngrijorarea față de potențiala adoptare de către Uniunea Europeană a unor practici discriminatorii la adresa diverselor categorii de migranți și solicită Comisiei s-o prevină; în consecință, invită Comisia să ofere tuturor categoriilor de migranți condițiile avantajoase de muncă și trai pentru migrații înalte calificații sugerate în Planul de politici privind migrația legală ⁽¹⁾, care urmează să se regăsească în curând într-o directivă, condiții cum ar fi permisul de muncă european (cartea verde UE), emis de un stat membru dar valabil în întreaga Uniune Europeană;
7. subliniază că ajutoarele pentru dezvoltare ale Uniunii Europene ar trebui să vizeze eradicarea sărăciei, abordând astfel câteva din cauzele subiacente ale migrației;
8. subliniază necesitatea politicilor de migrație integrate la nivel internațional, regional (inclusiv UE și ACP) și național, printr-o abordare integratoare a preocupărilor privind migrația din cadrul strategiilor de reducere a sărăciei precum și coerenței tuturor politicilor care pot influența migrația, cum ar fi agricultura, pescuitul, comerțul, dezvoltarea, securitatea, justiția și afacerile interne și externe;
9. solicită Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene să abordeze împreună politicile de dezvoltare și cele privind migrația și să exploreze sinergiile dintre ele, în vederea îmbunătățirii eficienței ambelor politici;
10. solicită statelor membre ale UE, instituțiilor interguvernamentale internaționale și altor instituții importante să definească și să pună în aplicare măsuri și strategii preventive pentru a eradică discriminarea rasială, xenofobia, etnocentrismul și orice altă formă de intoleranță conexas manifestate împotriva migranților care provin din țările ACP;
11. consideră că o politică de migrație comună la nivelul UE solicită extinderea codeciziei cu Parlamentul și un vot cu majoritate calificată în Consiliu și solicită Consiliului să acționeze în consecință;

Coduri de conduită

12. salută concluziile Consiliului UE din aprilie 2006 care abordează soluționarea lipsei forței de muncă în domeniul sănătății în țările în curs de dezvoltare;
13. solicită Comisiei și statelor membre ale UE să dezvolte și să pună în aplicare, așa cum s-a stabilit în concluziile din aprilie 2006, un Cod de conduită al UE (conform cu dispozițiile OIM) pentru recrutarea etică a lucrătorilor din sistemul de sănătate și felicită acele state membre ale UE care au procedat în acest mod, cum ar fi Marea Britanie;
14. recomandă ca domeniul de aplicare al Codului de conduită al UE să fie extins astfel încât să cuprindă și alte domenii vitale, cum ar fi educația, și ca un cod îmbunătățit să fie întemeiat pe baza obiectivului ca atât angajatorii publici cât și cei privați să adopte o abordare etică față de, sau chiar să se abțină de la, angajarea migranților care lucrează în orice domeniu care în țara lor de origine suferă de o penurie drastică de forță de muncă;

⁽¹⁾ COM(2005)0669.

15. susține acordurile bilaterale și multilaterale încheiate între țările de origine și țările gazdă cu scopul:
 - (i) de a spori contribuția la dezvoltare;
 - (ii) de a consolida capacitatea umană și instituțională de maximizare a beneficiilor migrației;
 - (iii) de a asigura condiții sociale și economice mai bune în țările de origine, pentru a reduce factorii care îi determină pe oameni să plece din țara lor de origine în căutarea unei vieți mai bune; și
 - (iv) de a promova mobilizarea și activitățile de sensibilizare;
16. subliniază că un cod voluntar de conduită privind recrutarea etică, mai ales dacă este limitat la sectorul public, este, fără îndoială, insuficient pentru soluționarea consecințelor migrației calificate masive și că acțiuni de încurajare sunt necesare în țările de origine și în țările gazdă;

Investirea în educație

17. solicită Uniunii Europene și țărilor ACP să mărească semnificativ investițiile în formarea profesională și educație în țările în curs de dezvoltare, vizând domenii care suferă de pe urma lipsei forței de muncă, în special domeniile sănătății și educației;
18. solicită Uniunii Europene și țărilor ACP să înființeze centre de excelență la nivel național și regional, mai ales sub forma universităților și institutelor de cercetare în special în domeniile sănătății și educației; de asemenea, solicită Uniunii Europene și țărilor ACP să creeze centre de excelență multidisciplinare folosind resursele Fondului European de Dezvoltare (FED) în toate domeniile necesare creșterii economice și dezvoltării durabile în funcție de necesitățile specifice fiecărui domeniu;
19. consideră că statele membre ale UE și cele în curs de dezvoltare ar trebui să adopte inițiative pro-actives de regenerare a competențelor prin investirea unor resurse semnificative în educație: reamintește sprijinul său pentru obiectivul „20/20”: 20 % din ajutorul public din nord și 20 % din bugetele naționale din sud alocate serviciilor sociale de bază (sănătate și educație);
20. solicită țărilor în curs de dezvoltare să investească beneficiile obținute din conjunctura favorabilă de pe piața petrolului în strategii pe termen lung și programe de educație și formare profesională și să utilizeze respectivele beneficii în mod transparent;
21. solicită țărilor ACP să dezvolte potențialele surse de creștere economică de care dispun și să acorde o atenție deosebită dezvoltării resurselor umane și generării de locuri de muncă în toate domeniile importante pentru a îi încuraja pe muncitorii calificați să rămână sau să se întoarcă în țările lor de origine;
22. solicită Comisiei Europene să colaboreze cu Secretariatul ACP în scopul de a identifica inițiativele de sprijin economic prevăzute în Acordul de la Cotonou care ar permite țărilor de origine să-și îmbunătățească profilul economic și să scadă rata migrației ilegale, reducând astfel tensiunea dintre țările partenere în cadrul Adunării Parlamentare Paritare (APP);
23. Solicită statelor membre ale Uniunii Europene să îndeplinească obiectivele de la Lisabona, cum ar fi îmbunătățirea calității educației și creșterea ratei de participare a femeilor pe piața muncii în scopul de a spori oferta de muncă calificată în cadrul Uniunii Europene;

Irosirea inteligenței

24. subliniază efectele negative ale irosirii inteligenței pentru toți actorii implicați; dat fiind faptul că statele membre nu pot beneficia de competențele migranților, țările de origine se confruntă cu o pierdere a investiției și migrantul muncește sub standardul său de pregătire;
25. solicită Comisiei Europene, statelor membre ale UE și țărilor ACP să ia măsuri decisive pentru a împiedica irosirea inteligenței, cum ar fi recunoașterea internațională sau bilaterală reciprocă a diplomelor și calificărilor și să facă eforturi concrete pentru a înlătura discriminările în faza de recrutare;
26. solicită Comisiei să facă propuneri în ceea ce privește stabilirea unui sistem european de echivalare a diplomelor străine;

Remiterile

27. reamintește faptul că remitterile sunt și ar trebui să rămână fonduri private, că nu se poate impune indivizilor nicio utilizare obligatorie și că aceste sisteme nu pot sub nicio formă să înlocuiască Asistența Oficială pentru Dezvoltare (AOD);
28. solicită statelor membre ale UE și țărilor ACP desemnarea și punerea în aplicare a unor politici în vederea maximizării impactului pozitiv al remiterilor prin obținerea unor fluxuri de remiteri mai mari, mai rapide, mai ieftine și mai bine canalizate, mai ales prin eliminarea birocrăției și ameliorarea serviciilor bancare dedicate tranzacțiilor mici, fără a supra-reglementa piața;
29. în special, solicită Comisiei Europene, statelor membre ale UE și țărilor ACP să pună în aplicare politici care să aibă în vedere:
 - îmbunătățirea și lărgirea accesului la instituțiile financiare pentru migranți și pentru familiile lor („banking the unbanked”) ⁽¹⁾,
 - sprijinirea și încurajarea activă a instituțiilor financiare pentru explorarea strategiilor privind scăderea costului expedierii remiterilor, în special dezvoltarea utilizării de noi tehnologii,
 - încurajarea transferului remiterilor prin scutirile de taxe, atât în țara de origine, cât și în țara de destinație,
 - încurajarea canalizării remiterilor către proiecte de dezvoltare (concentrate, în special, pe educație și sănătate) completând remitterile cu contribuții publice naționale și locale („matching funds”) ⁽²⁾
 - crearea unor produse financiare inovatoare pentru migranți, cum ar fi conturi de economii pentru dezvoltare, scutite de taxe, în țările primitoare, în care migrantul poate economisi fonduri ce vor fi mai târziu remise,
 - canalizarea remiterilor pe investiția productivă, prin facilitarea accesului la credite pentru micro-întreprinderi și pentru IMM-uri și prin îmbunătățirea educației financiare a migranților și a familiilor acestora,
 - realizarea mai rapidă și mai sigură a remiterilor, în vederea încurajării migranților de a utiliza sisteme de transfer oficiale și asigurării transparenței tranzacțiilor financiare prin „canale neoficiale”, mai ales prin rețelele hawala;
30. avertizează, totuși, împotriva riscului suprareglementării fluxurilor financiare supra-controlate care ar putea submina sau îngreuna fluxul remiterilor și solicită statelor membre ale UE și Parlamentului European să ia în considerare aceste îngrijorări atunci când vor examina propunerea Comisiei pentru o directivă privind serviciile de plată pe piața internă ⁽³⁾;

Migrația circulară

31. solicită statelor membre ale UE și țărilor ACP să încurajeze migrația circulară prin adoptarea unor măsuri concrete în scopul creșterii flexibilității cerințelor și procedurilor de intrare și de readmisie în ambele țări, de origine și de destinație, precum și a contractelor mai lungi și mai flexibile și a opțiunii de repatriere pentru migranții circulari;
32. solicită statelor membre ale UE și țărilor ACP să încurajeze migrația circulară prin stabilirea unor sisteme de „posturi duble” pentru personalul din sectorul public din țările sudice (profesori, cercetători și medici); solicită din nou Comisiei să realizeze un studiu privind experiențele statelor membre ale UE în materie de „posturi duble”;
33. consideră că directiva privind lucrătorii cu înaltă calificare, acum în pregătire la Comisia Europeană, ar trebui să acorde o atenție deosebită statutului migranților calificați în vederea stimulării migrației circulare și/sau întoarcerii temporare;
34. solicită statelor membre ale UE și țărilor ACP să întreprindă acțiunile necesare pentru asigurarea portabilității pensiei, a portabilității beneficiilor de sănătate de către migranții care se întorc în țările lor de origine și posibilitatea revenirii pentru îngrijire medicală în țara în care au fost asigurate serviciile;

⁽¹⁾ Conform denumirii date de Comisia pentru Dezvoltare Internațională a Camerei Comunelor din Marea Britanie.

⁽²⁾ Astfel de politici au fost experimentate cu succes în cazul programului mexican „*Dos por uno*” și în cazul inițiativei italiene „*Juntos por los Andes*”.

⁽³⁾ COM(2005)0603.

35. solicită statelor membre UE și țărilor ACP să examineze acordurile privind dubla cetățenie în vederea încurajării migrației circulare și a întoarcerii temporare;
36. solicită statelor membre UE să ofere potențialilor repatriați posibilitatea de a opta pentru revenirea în UE în intervalul unei anumite perioade ulterioare repatrierii lor inițiale;
37. solicită Comisiei Europene și statelor membre să realizeze inițiative specifice, și anume o linie bugetară specifică care vizează sprijinirea repatrierii voluntare a migranților, în cadrul unui program tematic de cooperare cu țările terțe în domeniul migrației și al azilului, cu următoarele componente:
 - implicarea migranților repatriați în programe de dezvoltare în care își pot utiliza cu succes calificările dobândite și care pot asigura o reintegrare corespunzătoare în comunitate,
 - oferirea de stimulente profesionale și financiare potențialilor repatriați, precum și de infrastructuri adecvate pentru dezvoltarea profesiei lor,
 - îmbunătățirea accesului la împrumuturi și formări profesionale în vederea stimulării creării de mici afaceri;

Diasporele și co-dezvoltarea

38. recunoaște importanța diasporilor și a asociațiilor de migranți în întărirea relațiilor între UE și țările de origine, mai ales în domeniul migrației; solicită o cooperare mai strânsă între instituțiile din țările în curs de dezvoltare și statele membre, inclusiv în realizarea unor proiecte de co-dezvoltare;
39. este de părere că co-dezvoltarea, care constă în recunoașterea și sprijinirea rolului diasporilor în slujba dezvoltării țărilor lor de origine, ar trebui să fie recunoscută pe deplin la nivel european;
40. solicită țărilor gazdă și țărilor de origine să sprijine, logistic și financiar, inițiativele diasporilor și ale asociațiilor de migranți în scopul integrării migranților, al transferului colectiv de remiteri, al proiectelor de investiții în țările lor de origine și al difuzării informațiilor referitoare la drepturile dobândite;
41. recomandă guvernelor din țările de origine să creeze, de asemenea, legături mai strânse cu migranții, prin înființarea de platforme instituționale specifice unde să conlucreze diverși actori publici;
42. recunoaște și încurajează puternica implicare a diasporilor în îmbunătățirea cooperării comerciale și economice între țările gazdă și țările de origine, mai ales prin înlăturarea barierelor informaționale;
43. încurajează diasporile să se implice și să faciliteze transferurile de competențe și de cunoștințe mai ales prin promovarea legăturii dintre lucrătorii calificați care locuiesc în țările OCDE și aceia care au rămas în țările de origine, prin crearea unor rețele transnaționale de oameni de știință și cercetători și a unor universități digitale și dezvoltarea învățământului online și salută programele gestionate de Organizația Internațională pentru Migrație („Migrația pentru dezvoltare în Africa”) și de către PNUD („Transferul cunoștințelor prin intermediul expatriaților naționali” — TOKTEN) în acest domeniu;
44. salută înființarea centrelor de cercetare a migrației din Africa în cadrul serviciului de migrație intra-ACP, ca surse de date fiabile și instrumente suplimentare pentru elaborarea unor politici mai bune și pentru o mai bună gestionare a migrației, mai ales de către guvernele țărilor ACP;
45. salută înființarea deja anunțată a centrelor de informare și gestionare a migrației ⁽¹⁾ care urmează să fie constituite prin Programul UE privind migrația și dezvoltarea în Africa, având obiectivele de a furniza informații și sprijin potențialilor migranți și migranților care se întorc, și solicită statelor membre ale UE să acorde sprijin financiar și logistic acestor centre;

(¹) Primul centru de informare și gestionare a migrației va fi creat la Bamako (Mali).

46. recunoaște contribuția substanțială a ONG-urilor în mai buna gestionare a fluxurilor de migrație și, în special, în întărirea contribuției migranților la dezvoltarea propriilor lor țări și solicită acordarea unui sprijin adecvat ONG-urilor active în domeniul migrației;
47. subliniază faptul că rolul diasporelor, al asociațiilor de migranți și al organizațiilor neguvernamentale trebuie să fie însoțit de o politică eficientă și coerentă privind migrația, în țările gazdă și în țările de origine;
48. încredințează copreședinților săi sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului ACP-UE, Comisiei Europene și Uniunii Africane.

REZOLUȚIE ⁽¹⁾

privind situația din Darfur

Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE,

- reunindu-se la Wiesbaden (Germania) între 25 și 28 iunie 2007,
 - având în vedere raportul final din 11 octombrie 2006, elaborat de Consiliul experților privind Sudanul, instituit prin Rezoluția 1591 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU),
 - având în vedere decizia Uniunii Africane (UA) din aprilie 2004 de înființare a Misiunii Uniunii Africane în Sudan (MUAS),
 - având în vedere Acordul de pace pentru Darfur (APD), semnat la Abuja, Nigeria, la 5 mai 2006, între guvernul Sudanului și Armata/Mișcarea de Eliberare din Sudan (A/MEPS),
 - având în vedere Consensul de la Tripoli privind procesul politic din Darfur, adoptat la Tripoli la 28 și 29 aprilie 2007,
 - având în vedere Acordul tripartit semnat la 9 aprilie 2007, în Addis Ababa, între guvernul Sudanului, Națiunile Unite (ONU) și UA privind dispozitivul de sprijinire simplu precum și dispozitivul de sprijinire consolidat,
 - având în vedere articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât principiul „obligației de a proteja” al ONU prevede că, în cazul în care autoritățile naționale nu reușesc în mod evident să își protejeze populația, obligația de a asigura protecția necesară le revine altora;
 - B. întrucât China este membru permanent al CSONU și un partener comercial privilegiat al Sudanului; întrucât la 10 mai 2007 China l-a numit pe Liu Guijin trimis special pentru Darfur;
 - C. întrucât Sudanul a semnat Statutul de la Roma, care a creat Curtea Penală Internațională (CPI) în 2002, dar nu l-a ratificat;
 - D. întrucât acțiunea forțelor UA în Darfur merită cu adevărat să fie salutăată; întrucât aceste forțe trebuie să fie consolidate și să li se ofere tot ajutorul financiar și logistic necesar pentru a-și îndeplini mandatul în mod eficient;
1. salută acceptarea forței mixte UA/ONU de către guvernul Sudanului la 12 iunie 2007; reamintește, totuși, că guvernul Sudanului s-a angajat în repetate rânduri să permită intervenția forței mixte în Sudan; subliniază importanța garantării faptului că forța mixtă să fie desfășurată cât mai repede, precum și a cooperării permanente cu autoritățile sudaneze și speranța că guvernul Sudanului va dezarma miliția, inclusiv miliția Janjaweed, și va înceta bombardarea regiunii Darfur;

(¹) Adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 28 iunie 2007 la Wiesbaden (Germania).

2. condamnă orice încălcare a acordului de încetare a focului de către oricare din părțile implicate, și în special orice formă de violență îndreptată împotriva populației civile și a asistenței umanitare;
3. invită guvernul Sudanului să coopereze pe deplin cu Națiunile Unite și să pună în aplicare rezoluțiile relevante ale ONU;
4. invită ONU să dea curs principiului „obligației de a proteja”, asigurându-se că viitoarea forță mixtă va fi pe deplin abilitată să protejeze populația civilă, conform Cartei ONU;
5. invită UE și alți actori internaționali să ia măsuri corespunzătoare împotriva autorilor actelor de violență, care încalcă acordul de încetare a focului și atacă populația civilă, forțele de menținere a păcii sau persoanele implicate în operațiunile umanitare, și să întreprindă acțiunile necesare ce vor permite să se pună capăt impunității;
6. invită UE și UA să adopte o poziție comună în eforturile pentru soluționarea conflictului din Darfur și să acorde prioritate unui proces de pace global, care ar trebui să cuprindă consultarea și reprezentarea triburilor din regiunea Darfur, grupurile de persoane strămutate intern (PDPI), grupările femeilor și alte grupuri ale societății civile; invită comunitatea internațională să garanteze faptul că medierea UA/NU este singura cale de soluționare pașnică a conflictului din Darfur și să promoveze un proces de dialog politic reunind grupurile de opoziție în Ciad și Republica Centrafricană (RCA);
7. invită comunitatea internațională să ajungă la un consens asupra viitoarelor măsuri strategice ce vor fi adoptate în Darfur, să asocieze actori principali precum China și SUA fiecărei măsuri, să creeze un grup de contact care să fie capabil să mențină și să întrețină în mod constant acest consens, și să facă presiuni asupra tuturor mișcărilor rebele și asupra guvernului Sudanului în vederea încetării focului și a începerii unor noi negocieri de pace;
8. invită Uniunea Europeană și comunitatea internațională să continue să susțină măsurile care vizează consolidarea încrederii, precum dialogul și consultarea Darfur-Darfur, implicând atât toate părțile care iau parte la conflict cât și societatea civilă;
9. invită Mișcarea de Eliberare Populară din Sudan (MEPS) să ajute la unificarea tuturor facțiunilor rebele pentru ca acestea să poată participa la negocierile internaționale; invită comunitatea internațională să exercite presiuni asupra grupărilor rebele pentru a se unifica și invită, de asemenea, guvernul Sudanului să acorde timpul necesar rebelilor pentru a se reorganiza;
10. solicită comunității internaționale, Uniunii Africane și ONU să pună în aplicare un proces politic care să ajute, într-o primă etapă, ultimele grupuri rebele să se regroupeze pentru a putea adopta o poziție coerentă în negocieri, dar și pentru a mări participarea la aceste negocieri și pentru a consolida structurile acestora;
11. exprimă necesitatea stabilirii celei mai largi cooperări între RCA, Ciad și guvernul Sudanului prin intermediul mijloacelor diplomatice și pașnice în scopul securității regionale în interesul tuturor;
12. salută Consensul de la Tripoli privind procesul politic din Darfur ⁽¹⁾, care cere tuturor părților participante la conflict să „înceteze imediat ostilitățile și își respecte angajamentul lor de a înceta cât mai repede focul”, care îi avertizează „pe cei care împiedică procesul de pace în Darfur că vor trebui să suporte consecințele” și care subliniază „că este necesar să se continue finanțarea MUAS până la instaurarea forței mixte”;
13. solicită guvernului Sudanului să ratifice statutul CPI și să își respecte responsabilitățile conform rezoluției din 1593 a CSONU; invită persoanele care au fost inculcate de CPI să se predea;

⁽¹⁾ Consensul de la Tripoli reia concluziile unei reuniuni internaționale consacrate situației din Darfur, care s-a derulat la Tripoli, între 28-29 aprilie 2007, și la care au participat reprezentanții ONU, ai Uniunii Africane, ai Uniunii Europene, ai Ligii Statelor Arabe, ai Sudanului, ai Ciadului, ai Egiptului, ai Eritreei, ai Libiei, ai Chinei, ai Franței, ai Rusiei, ai Marii Britanii, ai Statelor Unite ale Americii, ai Țărilor de Jos și ai Norvegiei.

14. recunoaște contribuția pe care China s-a străduit să o aducă în vederea desfășurării forței mixte ONU; solicită Chinei să își folosească influența pentru a valoriza aceste inițiative recente și să încurajeze guvernul Sudanului să reia negocierile globale cu forțele rebele pentru a ajunge la o soluționarea pașnică a conflictului;
 15. invită de asemenea orice parte terță să nu mai exporte arme niciuneia dintre părțile implicate în conflict în regiune și să respecte drepturile omului, pacea și securitatea internațională în relațiile sale cu Sudanul;
 16. Consideră că principalele cauze ale conflictului din Darfur sunt subdezvoltarea și marginalizarea economică și politică a populației din regiune precum și problemele ecologice grave legate de schimbările climatice, precum deșertificarea galopantă, seceta larg răspândită și insuficiența apei din ce în ce mai mare;
 17. invită guvernul Sudanului și comunitatea internațională să depună toate eforturile în lupta împotriva subdezvoltării în regiunea Darfur, și mai ales împotriva unei importante provocări cauzată de insuficiența apei, să acorde un ajutor umanitar substanțial precum și asistență în consolidarea Statului de drept și a drepturilor politice și economice ale populației;
 18. invită toate părțile implicate în conflict să înceteze să mai recruteze și să folosească copiii soldați cu vârste sub 18 ani și invită autoritățile sudaneze să îi protejeze pe copiii strămutați, în special pe minorii neînsoțiți, conform prevederilor convențiilor în domeniu;
 19. încredințează copreședinților săi sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului ACP-UE, Comisiei, guvernului și parlamentului Sudanului, Consiliul de Securitate al ONU și instituțiilor Uniunii Africane.
-

ANEXA V

MODIFICAREA REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ ⁽¹⁾

Textul actual	Modificare
<p data-bbox="461 414 564 439"><i>Articolul 11</i></p> <p data-bbox="448 454 577 479">Limbi oficiale</p> <p data-bbox="245 499 783 600">1. Limbile oficiale ale Adunării sunt ceha, daneza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, italiana, letona, lituaniana, maghiara, malteza, olandeza, polona, portugheza, slovacă, slovena, spaniola și suedeză.</p> <p data-bbox="245 616 783 689">2. Documentele adoptate de Adunare sunt publicate în limbile oficiale. Documentele pregătitoare și documentele de lucru sunt publicate cel puțin în engleză și franceză.</p> <p data-bbox="245 705 783 806">3. Biroul poate decide numărul de limbi în care se asigură interpretarea în cazul sesiunilor Adunării care au loc în afara locurilor de muncă obișnuite ale Parlamentului European.</p>	<p data-bbox="1023 414 1126 439"><i>Articolul 11</i></p> <p data-bbox="1010 454 1139 479">Limbi oficiale</p> <p data-bbox="805 499 1343 622">1. Limbile oficiale ale Adunării sunt bulgara, ceha, daneza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, italiana, letona, lituaniana, maghiara, malteza, olandeza, polona, portugheza, româna, slovacă, slovena, spaniola și suedeză.</p> <p data-bbox="805 638 1343 712">2. Documentele adoptate de Adunare sunt publicate în limbile oficiale. Documentele pregătitoare și documentele de lucru sunt publicate cel puțin în engleză și franceză.</p> <p data-bbox="805 728 1343 828">3. Biroul poate decide numărul de limbi în care se asigură interpretarea în cazul sesiunilor Adunării care au loc în afara locurilor de muncă obișnuite ale Parlamentului European.</p>

(1) Adoptată la 28 iunie 2007 la Wiesbaden (Germania).